

TRYBUNA ROBOTNICZA

Nr. 65 — (736)

Katowice - Krakow - Wrocław - Częstochowa - Rzeszów - Kielce, czwartek, 6-go marca 1947 r.

Rok V.

Przed zawarciem paktu polsko-czechosłowackiego o przyjaźni i wzajemnej pomocy

Rokowania weszły w stadium decydujące

WARSZAWA, 4. 3. W ostatnich dniach, rokowania między Polską a Czechosłowacją w sprawie zawarcia paktu przyjaźni i wzajemnej pomocy weszły w stadium decydujące, w wyniku czego stanowiska obu rządów zostały uzgodnione. W najbliższych dniach delegacja rządu czechosłowackiego ma przybyć do Warszawy.

Dziś wieczorem ambasador R. P. w Pradze Stefan Wierbłowski udzielił wywiadu przedstawicielom prasy. Na pytanie, jak rozwijała się na konferencji londyńskiej współpraca między delegacjami o-

świadczymi, że między delegacją czechosłowacką i polską istniał bliski i bezpośredni kontakt. — Jeszcze przed konferencją londyńską stwierdziliśmy uderzającą zbieżność w poglądach na sprawy niemieckie. Przez cały

czas trwania konferencji ożywiały obie delegacje atmosfera przyjaźni i wzajemnej pomocy. To identyczne stanowisko obydwu delegacji tłumaczy należy podobieństwem sytuacji obydwu państw wobec groźby odrodzenia się agresji niemieckiej.

Zapytany, jak zapatrjuje się na możliwość zawarcia umowy o przyjaźni między Polską a Czechosłowacją, odpowiedział:

Myślę, że umowa o przyjaźni zawarta zostanie w jak najkrótszym czasie. Współpraca przy rozwiązywaniu problemu niemieckiego, identyczne poglądy na ten problem oraz dążenia obu krajów do rozszerzenia współpracy gospodarczej i kulturalnej stworzyły jak najlepsze przesłanki do zawarcia umowy. Umowa gdy zostanie zawarta, będzie zdarzeniem historycznym dla Polaków, Czechów i Słowaków.

Ambasador Wierbłowski w Warszawie

WARSZAWA, 5. 3. W dniu 4 bm. przybył samolotem z Pragi do Warszawy poseł nadzwyczajny

Reorganizacja węgierskiej partii drobnych rolników

BUDAPEST, 4. 3. Radio węgierskie donosiło, że usunięto 16 urzędników węgierskiej partii drobnych rolników i powierzono komitetowi wykonawczemu partii reorganizację wszystkich jej oddziałów. Jedynie ci członkowie którzy wstąpiłi do partii przed 1 listopada 1945 r., mogą zajmować oficjalne stanowiska.

Głosy prasy francuskiej:

Polska odegra poważną rolę w życiu Europy

PARYŻ, 5. 3. Znany publicysta francuski Charles Neuville zamieścił w pismach prowincjonalnych artykuł, poświęcony stosunkom polsko - francuskim. „Polska dzisiejsza — podkreśla autor — powołana jest do odegrania poważnej roli w Europie powojennej. Autor przypomina

Sprawa nacjonalizacji transportu w Izbie Gmin

LONDYN, 5. 3. PAP. Jedną z najważniejszych spraw, która znajduje się na porządku dziennym obrad Izby Gmin jest zagadnienie nacjonalizacji transportu oraz projektu planowania rozwoju miast i wsi w Wielkiej Brytanii. Konserwatyści prowadzą w komisjach długotrwałe dyskusje na powyższe tematy, pragnąc nie dopuścić do uchwalenia projektów o nacjonalizacji w związku z tym postanowił rząd brytyjski ograniczyć czas trwania dyskusji tak, aby do dnia 2 kwietnia sprawy te zostały zatwierdzone. Skrócenie debaty wywołało burzę protestów ze strony konserwatystów. Mimo ostrych protestów wniosek rządowy został uchwalony.

Terror w Grecji trwa Aresztowanie 200 członków organizacji EAM

ATENY, 5. 3. Dzisiaj rano dokonano w Atenach aresztowania 200 członków greckiej organizacji lewicowych EAM. Wśród aresztowanych znajdują się 4 członkowie komitetu wykonawczego EAM. Policja dokonała aresztowań pod zarzutem rzekomych kontaktów EAM z partyzantami greckimi. Komitet naczelny organizacji

EAM wydał dzisiaj oświadczenie na temat zamierzonej pomocy Stanów Zjednoczonych dla Grecji. — Oświadczenie EAM stwierdza, że pomoc amerykańska nie jest przeznaczona dla nielubów Indu greckiego, ale ma pomóc rządowi greckiemu do wzmocnienia antydemokratycznych sił w Grecji.

Wielkie sukcesy powstańców

BELGRAD, 5. 3. Agencja Tanjug donosi, iż w ciągu stycznia i lutego greckie oddziały partyzantkie zajęły 931 wsi. Powstanie obejmujące coraz to nowe terytoria. Ostatnio oddział armii demokratycznej zajął kilka wsi w okolicy Lamii i Spartę. Wiosłanie zapatrjuje partyzantów w żywność i masowo zgłaszają akces do oddziałów armii demokratycznej.

Podczas posiedzenia komisji śledczej ONZ w Salonikach przedstawiciel Jugostawii zażądał dyskusji nad dokumentami przedstawionymi przez rząd grecki, twierdząc, że są to fałszyfakaty i jako takie nie mogą być rozpatrywane. Oświadczenie to zostało włączone do protokołu obrad.

Członkowie podziemia z województwa śląsko-dąbrowskiego ujawniają się

Korzystając z dobrodziejstwa amnestii, członkowie nielegalnych organizacji podziemnych ujawniają się, zachęcając w ten sposób nowe życie.

Na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego do dn. 4. III. r. b. ujawniło się ogółem 128 osób. Członków NSZ 34, z tego 5 ludzi z grupy „Cichego”, 5 z grupy „Bajana”, 4 z grupy „Orla” i 6 z grupy „Lisa”.

Pozostali ludzie zgłosili się pojedynczo. Członków A. K. i WiN-u zgłosiło się 57-miu. Członków K. P. W. „Bory” 9. Dezertów z W. P. 28.

Ujawniający się złożyli pokaźną ilość broni automatycznej, karabinów, pistoletów, granatów i amunicji.

Sojusz francusko-brytyjski podpisany

PARYŻ, 5. 3. Dnia 4 marca o godzinie 15-tej nastąpiło w Dunkierce podpisanie układu francusko-brytyjskiego.

Z okazji podpisania układu prezydent Francji Vincent Auriol przesłał pismo do króla angielskiego, w którym podkreślił swe zadowolenie z zawarcia układu z Wielką Brytanią. Równocześnie prezydent Auriol przesłał pismo gratulacyjne do ministra spraw zagranicznych Bidault z okazji doprowadzenia rokowań brytyjsko - francuskich do pomyślnego końca.

Na uroczystości podpisania układu francusko - brytyjskiego minister Bidault wygłosił przemówienie, w którym podkreślił symboliczny charakter okoliczności towarzyszących podpisaniu

traktatu. Traktat podpisuje się bowiem wśród ruin Dunkierki w miejscu, gdzie Anglia i Francja musiały czasowo ustąpić przewadze niemieckiej. Bidault zaznaczył, że celem traktatu jest utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa. „Podpisując pakt — powiedział Bidault — jednoczymy się wraz z naszymi wielkimi sojusznikami Stanami Zjednoczonymi i ZSRR oraz wszystkimi innymi narodami”.

Treść układu

PARYŻ, 5. 3. W dniu 4 marca o godzinie 18 ogłoszono pełny tekst

układu francusko - brytyjskiego.

Podpisanie układu oznacza zacieśnienie współpracy między Francją a Wielką Brytanią, przy równoczesnym zachowaniu jak najlepszych stosunków z innymi Narodami Zjednoczonymi. Celem zachowania pokoju i zapobieżenia agresji, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, oba kraje zdecydowane są okazać sobie wzajemną pomoc w wypadku jeżeli zagrażałaby im agresja niemiecka. We wstępie podkreślono, że nie należy dopuścić do tego, aby Niemcy znowu zagrażali pokojowi. Podkreślono również, że oba kraje biorą pod uwagę układy o przyjaźni i pomocy wzajemnej, jakie łączą z ZSRR.

Układ przewiduje, że w wypadku gdy jedna ze stron zostanie wciągnięta w działania wojenne przeciwko Niemcom z powodu agresji niemieckiej lub zobowiązań wynikających z niniejszego traktatu względnie z Karty Narodów Zjednoczonych — wówczas druga strona ma jej okazać pełną pomoc. Traktat został zawarty na lat 59.

Wymiana mniejszości między Czechosłowacją a Węgrami

PRAGA, 5. 3. Do Pragi przybyła kilkuosobowa delegacja węgierska z ministrem spraw zagranicznych Gyonyosem na czele, celem prze-

prowadzenia rokowań, dotyczących umowy o wzajemnej wymianie mniejszości. Z ramienia rządu czechosłowackiego prowadzić będzie rokowania wiceminister spraw zagranicznych dr Clementis przy pomocy ekspertów, którzy opracowali projekt techniczny wymiany ludności. Przy tej sposobności zostaną przedyskutowane wszelkie kwestie sporne oraz skargi wynikające z niedotrzymania postanowień umowy z dnia 27 lutego 1946 roku. Przeprowadzenie wzajemnej wymiany ludności ma być natychmiast rozpoczęte.

Nowe władze Partii Komunistycznej Ukrainy

MOSKWA, 5. 3. Plenum komitetu centralnego Komunistycznej Partii Ukrainy wybrało na pierwszego sekretarza komitetu centralnego K. P. U. Kaganowicza. Dotychczasowym sekretarzem partii był przewodniczący Rady Ministrów U. R. S. R. Chrus-

czow. W związku z tym, że stanowisko przewodniczącego Rady Ministrów jest odrębne od stanowiska pierwszego sekretarza komitetu centralnego, Chrusczow zachował nadal stanowisko przewodniczącego Rady Ministrów U. R. S. R.

Strzec jedności jak źrenicy oka!

Jednolity front klasy robotniczej, jako formacja polityczna, jako taktyka proletariatu w jego walce na obecnym etapie historycznym, nie jest zjawiskiem nowym. Jedność akcji obu obojów ruchu robotniczego w walce z faszystami została po raz pierwszy zrealizowana ogólnie we Francji w r. 1932, i już wtedy zdała ona egzamin życia, uniemożliwiając wszelkie próby faszystowskiego zamachu stanu. Jednolity front miał pewne przejściowe sukcesy w różnych krajach już przed wojną. Jednak dopiero lata panowania hitlerizmu w Niemczech a następnie tragedia podbitej Europy i ujarzmionych narodów, wy sunęły sprawę jedności klasy robotniczej, jednolitego frontu obu skrzydeł ruchu robotniczego w skali nie tylko krajowej, ale i międzynarodowej na pierwszy plan, jako warunek niezbędny ostatecznego uwolnienia świata od zmyru faszystów, ostatecznego zniszczenia ognisk niepokojów i wojny oraz utrwalenia pokoju.

W krajach uwolnionych od jarzma faszystowskiego, i to zarówno w tych, w których naród jest już w władzy i niszczył tyranie monopolistycznego kapitału, jak i w tych, w których ciągle jeszcze musi walczyć z wszechpotęgą kosmopolitycznych trustów i karteli, jednolity front jest potrzebny, dynamiczna siła, stanowiąca podstawę wszystkich sukcesów klasy robotniczej i demokracji. W krajach t. zw. demokracji ludowej jest on główną dźwignią rozwoju społecznego, jest motorem wielkich przemian, jest tą siłą która kształtuje nowe życie i nowe formy polityczne społeczne i gospodarcze. W dzieło odbudowy krajów zniszczonych przez okupację i kształtowania nowego życia, wnosi jednolity front całą dynamiczną siłę zorganizowanego ruchu robotniczego, wnosi entuzjazm, wytrwałość, świadomość celów i żelazną konsekwencję właściwą klasie robotniczej.

Stąd wielka odpowiedzialność partii robotniczych za utrzymanie jednolitego frontu, za dalsze zbliżenie wewnątrz ruchu robotniczego. Obie partie każdy ich działacz i aktywista, każde ogniwo i komitet partyjny, każdy świadomy robotnik muszą pamiętać o tym, że jednolity front, to nadzieja klas robotniczej, mas

pracujących, nadzieja wszystkich ludzi postępu, to kregosłup demokracji. Stosunek do jednolitego frontu jest jedynym praktycznym sprawdzianem rzeczywistego demokratyzmu i postępowości w obecnym okresie.

Polska zajmuje dziś specjalną pozycję. Cały szereg okoliczności złożył się na to, że jest ona krajem, w którym przemiany społeczne po wojnie posunęły się najdalej, nastąpiły najszybciej i były najbardziej bezbolesne. W Polsce w sposób najbardziej konsekwentny wyciągnięto wnioski praktyczne z dotychczasowych doświadczeń i klęsk. W Polsce jedność klasy robotniczej jest najsilniejsza, obie partie klasy robotniczej stanowią u nas potęgę największą, trzon obozu rządzącego. Jednolity front klasy robotniczej w Polsce jest przykładem i wzorem dla robotników Europy, którzy z zainteresowaniem i entuzjazmem śledzą wspaniałe osiągnięcia klasy robotniczej i demokracji ludowej w Polsce.

Tym większa jest odpowiedzialność polskiego ruchu robotniczego i obu partii robotniczych w Polsce za dalsze wzmacnianie jednolitego frontu, za dalsze zbliżenie obu partii. O tym nie wolno zapominać ani na chwilę i o tym MUSZĄ pamiętać działacze obu partii na terenie całego kraju. Wszystkie osiągnięcia demokracji w Polsce, władza ludowa, reformy społeczne, budowa aparatu państwowego, uruchomienie życia gospodarczego, rozwiązanie trudnych problemów aprowizacyjnych, walka z bandami, zwycięstwo wyborcze nad reakcją, sukcesy odbudowy gospodarczej i zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych, wszystko to z czego jesteśmy słusznie dumni w Polsce i czego zazdrościmy nam robotnicy innych krajów — zostało osiągnięte dzięki jedności klasy robotniczej. Trzeba, by uświadomili sobie wynikające z tego obowiązki wszyscy działacze terenowi, którym zaw sze grozi, że wśród trudności codziennych i wobec możliwości rozbieżności i targ. stracą z oczu cel główny, utrzymanie i wzmocnienie jednolitego frontu.

Musimy strzec jedności klasy robotniczej, jak źrenicy oka! Żąda tego od nas klasa robotnicza, żąda naród, żąda milijony pokój i wolność siły na całym świecie

Polsko - brytyjskie rokowania handlowe Sprawa zwrotu złota polskiego

LONDYN, 5. 3. Dnia 3 marca rozpoczęły się w Londynie rokowania polsko - brytyjskie rokowania handlowe. Na pierwszym posiedzeniu wygłosił przemówienie brytyjski minister handlu zamorskiego Marquand, który powitał polską delegację.

Podczas rokowań delegacja polska podkreśliła konieczność szybkiego załatwienia sprawy złota polskiego, zamrożonego w Wielkiej Brytanii.

„Financial Times”, omawiając rokowania, podaje, że Polska pragnie importować maszyny i towary potrzebne dla jej przemysłu. Wielka Brytania chętnie importowałaby z Polski niektóre surowce i artykuły żywnościowe, które Polska przed wojną eksportowała do Stanów Zjednoczonych. Delegacja brytyjska przedstawiła już na pierwszym posiedzeniu spis dóbr, które pragnie zakupić w Polsce.

„Daily Worker” podkreśla, że w obecnych warunkach istnieje możliwość nawiązania stosunków handlowych między Polską a Wielką Brytanią na stosunkowo wielką skalę. Rząd polski uważa, że trudno było by zawrzeć umowę handlową, gdyby rząd brytyjski w dalszym ciągu zwlekał z ratyfikacją umowy finansowej, zawartej w ubiegłym roku.

W chwili gdy robotnicy walczą o zwiększenie produkcji kapitaliści francuscy sabotują odbudowę gospodarczą kraju

Omawiając sytuację gospodarczą powojennej Francji, „Prawda” podkreśla, że robotnikom francuskim udaje się prowadzić z powodzeniem „walkę o produkcję” i walczyć po bohatersku z zorganizowaną opozycją trustów i monopolów prywatnych. Produkcja przemysłowa w 1946 roku osiągnęła 90 proc. poziomu z roku 1938. Jednakże młoda „Czwarta Republika” jest zadłużona, ma znaczne wydatki mały dochód i pilne zobowiązania.

Grozi jej inflacja, ceny idą w górę kwitnie czarny rynek. Rzeczywiste zarobki automatycznie się zmniejszają, kryzys żywnościowy zaostriżył się, a warunki życia robotników, urzędników i całej klasy pracującej pogorszyły się. Ludność francuska i klasa robotnicza dostrzegają przyczyn tej sytuacji i działalności t. zw. „300 rodzin”, które dotychczas rozporządzają obry

Proces Kesselringa

RZYM, 5. 3. P. P. Przed trybunałem wojennym zeznawał sam oskarżony, b. naczelny dowódca wojsk niemieckich we Włoszech, marszałek Kesselring. Stwierdził on, iż rozstrzelanie 335 Włochów w Pieczarach Ardennskich pod Rzymem jest czynem niegodnym Niemca, a tym bardziej oficera niemieckiego. Nie umiem powiedzieć, jak bardzo oburza mnie taki czyn - powiedział Kesselring. Przyznał on jednak, iż wyraził zgodę na rozstrzelanie 10 Włochów za każdego Niemca, który zginął na ulicach Rzymu.

nymi kapitałami i wywierają wpływ na politykę rządu. Sfery te usiłują przedstawić oświadczenia w kraju jako nieunikniony wynik powojennej polityki nacjonalizacji i innych ograniczeń „inicyjatywy prywatnej”. Zyski trustów i przemysłowców ciągle wzrastają. Główny ciężar podatków ponoszą robotnicy. Np. zakłady samochodowe „Citroen” wykazały w roku 1946 zysk w wysokości 1.092 miliony franków. Na walnym zebraniu akcjonariuszy zyski zostały jednak zredukowane do 399 milionów franków, (chodziło o zapłacenia mniejszych podatków). Zakłady „Citroen” zakończyły więc rok deficytem

Francja posiada dość pieniędzy, jednakże „300 rodzin” nie chce zmobilizować swych kapitałów w celu używania ich do odbudowy produkcji. Generalna Konfederacja Pracy i kołmniejsi francuscy domagają się radykalnej odbudowy gospodarczej Francji. Przepuszczają oni, że potrzebne fundusze można by otrzymać przez zmobilizowanie kapitałów francuskich banków, trustów, przemysłowców, wykorzystanie depozytów w bankach oszczędnościowych i t. d. Istnieją wielkie możliwości wykorzystania kapitału francuskiego, jednakże francuskie trusty i banki, holdingi celom swej reakcyjnej polityki wola „poczekać” z odbudową. Wiele faktów wskazuje na to, że program odbudowy gospodarczej Francji wywołuje większe zainteresowanie w kołach finansowych i przemysłowych w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, niż we Francji.

Niemieckie odszkodowania dla Żydów

WASZYNGTON, 5. 3. P. A. amerykańskie organizacje żydowskie przesłały na ręce sekretarza stanu Marshalla oraz ambasadora Związku Radzieckiego,

Francji i Wielkiej Brytanii w Waszyngtonie oświadczenie, domagające się, aby traktat pokojowy z Niemcami zawierał postanowienie w sprawie odszkodowań dla narodu żydowskiego. Oświadczenie to domaga się, aby traktat pokojowy zawierał następujące punkty: naród niemiecki musi przyznać się do odpowiedzialności za przestępstwa popełnione na Żydach oraz ukarać winnych, szerzenie antysemityzmu musi być zabronione. Żydzi otrzymają prawo emigracji i zabrania się im dobytku, zagrabionym majątek żydowski musi być zwrócony Żydom i ofiary prześladowań hitlerowskich otrzymają odszkodowanie.

Marshall wyjechał do Moskwy

NOWY JORK, 5. 3. Na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych senatu Artur Vandenberg wygłosił przemówienie, w którym życzył sekretarzowi stanu Marshallowi powodzenia w Moskwie. Następnie wygłosił krótkie przemówienie Marshall, apelując do komisji, aby nie zwlekała z ratyfikacją traktatów pokojowych z Włochami, Bułgarią, Rumunią i Węgrami.

Sekretarz stanu Marshall uda się do Moskwy samolotem w środę dnia 5 marca.

Hitlerowskie hasła odżyły w zachodnich strefach okupacyjnych

BERLIN, 5. 3. Dziennik „Berliner Zeitung” stwierdza, że w brytyjskiej strefie okupacyjnej działa wiele drobnych ugrupowań konserwatywnych i reakcyjnych. Partie te zostały zalegalizowane, wydają dzienniki i miesięczniki, posiadają lokale partyjne i cały sztab urzędników. Działalność tych partii jest finansowana z nieznanymi i ciemnymi źródłami.

Jedno z pismek umieściło sprawozdanie ze zjazdu delegatów niemieckiej partii konserwatywnej, która w wyborach ostatnich otrzymała 79.019 głosów.

Stare niemieckie i hitlerowskie hasła znowu odżyły. Mówcy znowu wysunęli prawo narodu niemieckiego do „miejsca pod słońcem”, konieczność „walki z partyjniactwem”, hasła o „czystości rasy niemieckiej” itd.

Na zjeździe znowu doszedł do głosu światopogląd narodowo-socjalistyczny, głos reakcji imperialistycznej, która chce przystąpić do walki z czynnikami demokratycznymi.

„Berliner Zeitung” podkreśla, że udzielanie wrogom demokracji i swobodę demokratycznych jest powołaniem zasadniczego błędu, który doprowadził do klęski republiki weimarskiej.

Przewódca „Stahlhelmu” partii hitlerowskiej i nacjonalistów niemieckich znowu jednoczą się aby nie dopuścić do zwycięstwa demokracji. Przeciwdziałają się

oni zjednoczeniu Niemiec, aby odciąć się od antyfaszystowskich elementów, które dążyły do władzy w strefie wschodniej oraz, aby zająć jak najwięcej punktów strategicznych, skąd mogliby prowadzić swą reakcyjną kampanię.

Utworzenie komisji gospodarczej dla Europy

Nowy Jork, 5. 3. P. P. Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ uchwaliła jednogłośnie utworzenie „Komisji Gospodarczej dla Europy”, której głównym zadaniem będzie koordynowanie planów odbudowy zniszczonych krajów europejskich.

Poza tym Rada powołała do życia podkomisję, składającą się z przedstawicieli Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii, Chin, Francji, Czechosłowacji, Libanu i Holandii, która ma ustalić skład Komisji Gospodarczej dla Europy oraz jej kompetencje.

6 głównych punktów konferencji

Co omówi „Wielka Czwórka” w Moskwie?

LONDYN, 5. 3. Prasa brytyjska, omawiając wyjazd ministra spraw zagranicznych Bevena do Moskwy, donosi, że zabawi on w stolicy radzieckiej przynajmniej miesiąc. Ministrów spraw zagranicznych 4 wielkich mocarstw - Molotow, Marshall, Bidault i Bevin omówią w Moskwie następujące sprawy:

- 1) Polityczne i gospodarcze problemy niemieckie.
- 2) Przyszły ustroj Niemiec.
- 3) Projekty ostatecznego traktatu pokojowego.
- 4) Propozycje Stanów Zjednoczonych, dotyczące zawarcia paktu 4 mocarstw.

- 5) Zagłębie Ruhry i węgiel.
 - 6) Sprawa niepodległości Austrii.
- Do tych ważnych spraw należy dodać jeszcze zagadnienie przysięgi kontroli cieśnin Dardanelskich. Dzienniki londyńskie stwierdzają,

że rozwiązanie zagadnienia niemieckiego będzie wymagało nadzwyczajnej cierpliwości i wielkich kwalifikacji politycznych od wszystkich uczestników konferencji.

Pismo rządu brytyjskiego do sekretarza generalnego ONZ

LONDYN, 5. 3. P. P. Rząd brytyjski wystosował pismo do sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie, zawierające poglądy brytyjski na propozycje utworzenia specjalnego komitetu ONZ, który zająłby się rozpatrzeniem zagadnienia Palestyny, zanim

zbiere się Generalne Zgromadzenie ONZ. Propozycja ta została wysunięta w celu uniknięcia wielkich kosztów, związanych z odbyciem specjalnej sesji Generalnego Zgromadzenia w najbliższej przyszłości.

Niedyskrecje polityczne ...i chińska cierpliwość ma swój kres

Wiedomość o objęciu przez gen. Czang Kaj Szeka stanowiska premiera Chin w miejsce swojego szwagra T. W. Sunga oraz towarzyszące ustąpieniu Sun ga burzliwe zajścia na posiedzeniu Rady Naczelnej Kuomintangu odsłaniają ciekawe kulisy go spodarczej i wojennej polityki dyktatora Chin.

Bezpośrednim powodem tymisji Sunga są trudności finansowe w jakich znalazł się rząd Kuomintangu. Chcąc uchronić się od bankructwa Sung zwrócił się do rządu Stanów Zjednoczonych z prośbą o zezwolenie na sprzedaż dostarczonych przez UNRRA towarów w wolnym handlu po cenach czarnorynkowych. Odmowa Waszyngtonu stała się punktem wyjścia dla „rewolty” w łonie Kuomintangu, która przy sprzyjających warunkach doprowadzić może do zupełnego rozłamu co w rezultacie mogłoby uratować ludność chińska od krwawych walk bratobójczych.

Mało komu jest wiadomo, że Chinami rządzą cztery wielkie rodziny spokrewnione ze sobą. Te cztery rodziny to Czang Kaj Szek T. W. Sung, H. H. Kung, oraz bracia Chen Li Fu

i Chen Kuo Fu. Dwie siostry żony Czang Kaj Szeka wyszły za mąż za Sunga - byłego premiera i Kunga - obecnego ministra finansów. Do tych rodzin należy dyktatorska władza nad wszystkimi dziedzinami życia w Chinach. Sung kieruje administracją państwową, bracia Chen - maszyną partyjną, Kung - sprawami finansowymi. Władzę zwierzchnią i władzę wojskową sprawuje sam Czang Kaj Szek.

W ciągu ostatnich dziewiętnastu lat każde pociągnięcie na chińskim polu walki dyktowane było jedynie chęcią zysku tych czterech rodzin. Za pośrednictwem specjalnie utworzonej instytucji pod nazwą Zjednoczonego Biura Banków na którego czele stoi Czang Kaj Szek te cztery rodziny plutokratów dorobiły się na wojnie domowej fortuny sięgającej dwudziestu miliardów dolarów amerykańskich.

Twierdzenia te nie są gołosłowne. Niedawno wydana w Jenanie książka demokratycznej pisarki chińskiego Chen Fo Ta przy nosi szereg niezbitych dowodów w jaki sposób oszukując skarb państwa i skazując na głód i nę-

dź ludność chińską dyktator Chin i spokrewnione z nim rodziny zdołały dojść do tej olbrzymiej fortuny.

Korzystając z przywilejów jakie otrzymało Zjednoczone Biuro Banków, a więc emisji banknotów, obligacji krajowych i za granicznych oraz kontrola obiegu pieniężnego. Czang Kaj Szek użył je jako narzędzia dla wyciągnięcia jak największych zysków dla siebie i swoich współników. Tak na przykład w roku 1934, celem sfinansowania wielkich wydatków wojennych Czang Kaj Szek wypuścił za pośrednictwem Zjednoczonego Biura Banków obligacje państwowe na sumę 320 milionów dolarów amerykańskich. Ministerstwo Skarbu otrzymało z tego zaledwie 164 miliony - reszta powędrowała do kieszeni „obroncy Chin”. Stopa dyskontowa wyniosła dokładnie 49 procent!

Żadna machinacja giełdowa, za den trick, podstęp i chytrych nie odstręcają „cztery wielkie rodziny chińskie” od pomnożenia swoich prywatnych majątków. I tak w czerwcu ubiegłego roku Sung, wówczas minister finansów, niedyskretnie „zdradził się”, że rząd chiński spłaci swoje

przedwojenne zobowiązania, uwzględniając zniżkę kursu dolara chińskiego, jaka w międzyczasie nastąpiła. Wywołało to oczywiście gwałtowną wyżłokę no towań giełdowych i spekulanci zblizeni do czterech rodzin wysprzedali swoje zapasy obligacji chińskich co do jednego. Kiedy w parę miesięcy później Sung oficjalnie oświadczył, że brama pod uwagę będzie tylko wartość nominalna zaciągniętych pożyczek nastąpił niemożliwy w Chinach krach giełdowy. Wiele osób popełniło samobójstwo. „Cztery rodziny” zarobiły na czysto 150 miliardów dolarów chińskich.

Ciemne machinacje finansowe „czterech rodzin” wyjaśniają pa radokasale postępowanie Czang Kaj Szeka, który z jednej strony wydaje rozkaz zaprzestania ognia, z drugiej zaś podtrzymuje działania wojenne. Dla umocnienia swego monopolu gospodarczego Czang Kaj Szekowi potrzebna jest władza polityczna i dlatego nie może dopuścić by w kraju zapanowała demokracja. Kapitał jakim dysponują „cztery rodziny” jest ściśle związany z kołami zagranicznej finansjery szczególnie z bankierami amerykańskimi. Tym się też tłumaczy fakt, że mimo oficjalnego oświadczenia Marshalla o wycofaniu wojsk amerykańskich z Chin pozostają one nadal w tym nie-szczęśliwym kraju. Czang Kaj Szek i spokrewnieni z nim plutokraci nie zawahali się przed

złożeniem ofiary za suwerenności i niepodległości Chin po to tylko by zwiększyć swoje prywatne do chody. „Cztery rodziny” są dzisiaj już tylko agentami obcego imperializmu.

Ostatnie wydarzenia na terenie Chin chaos gospodarczy, wzrastająca inflacja, niepowodzenia na froncie oraz zmiana opinii kół liberalnych w Anglii i USA, do niedawna popierających reżim Czang Kaj Szeka, a obecnie żądających od niego przeprowadzenia obiecanych reform demokratycznych i zaprzestania rozlewania krwi, zmusiły wielu spośród zwolenników dyktatora do zmiany poglądów na wytworzoną sytuację.

Odwierciedleniem wzmoczonego niepokoju było żądanie dymisji Sunga. Dowodem słabości Czang Kaj Szeka była konieczność objęcia przez niego teki premiera. Współpracownicy Czang Kaj Szeka zostali zupełnie zdyskredytowani w oczach ludności. Fakty o ich zbrodniczej działalności coraz częściej docierają do mas. Coraz częściej przeciwstawia się szkodniczej gospodarce w Chinach rządowych radykalne reformy przeprowadzone przez 3 Armię Komunistyczną w prowincji Jenan. Niezadowolone wśród trzymanej w ryzach terrorem ludności chińskiej rośnie z dnia na dzień. Akcje Czang Kaj Szeka i jego rodzinnych współników idą w dół.

N. CHLEBOSZ

Działalność terrorystyczna w Palestynie

Londyn, 5. 3. P. P. Agencja Reutersa donosi z Jerozolimy, iż we wtorek brytyjski samochód wojskowy najechał na minę na południe od Riszon le Zion. Podczas wybuchu trzech żołnierzy brytyjskich zostało ciężko rannych.

W pobliżu Hadera w północnej Palestynie oddział terrorystów żydowski dokonał napadu na bry-

tyjski obóz wojskowy. Wywiązała się walka w czasie której dwóch żołnierzy brytyjskich odniosło rany. Na południe od Tel Avivu samochód ciężarowy lotnicstwa brytyjskiego najechał na minę z zapalnikiem elektrycznym i wyleciał w powietrze. Czterech Arabów, którzy znajdowali się w samochodzie odniosło poważne obrażenia.

Prasa londyńska sygnalizuje...

Dobre widoki porozumienia pomiędzy Anglią a ZSRR

MOSKWA, 5. 3. REUTER. Moskiewski korespondent dziennika „Manchester Guardian” Aleksander Worth depezuje:

„W ciągu ostatnich dwóch dni prasa radziecka poświęciła brytyjskiemu ministrowi spraw zagranicznych kilka kolumn. W pierw-

szym dniu zajęto się szczegółowo wypowiedziami Bevena w sprawie Palestyny. Największą uwagę zwrócono na jego oświadczenie o nieodpowiednim wmięszaniu się w kwestię palestyńską ze strony prezydenta Truman. Następnego dnia poświęcono trzy kolumny

przemówieniu Bevena w Izbie Gmin, w którym wystąpił przeciwko rozbiłcu Europy na dwa obozy, poparł żądania - reparacyjne ZSRR dał wyraz konieczności gospodarczego zjednoczenia Niemiec i t. d.

W oświadczeniu tym strona radziecka dopatrzyła się obiecującej zapowiedzi w sprawie rewizji anglo - radzieckiego sojuszu. Dwa ostatnie przemówienia Bevena zostały niewątpliwie przychylnie przyjęte w Moskwie. Niektórzy uważają nawet, że jeśli istnieje wspólny język między Rosjanami a sojusznikami z okresu wojny, to łatwiej go znaleźć w socjalistycznej Anglii, niż wśród pewnych czynników w Ameryce, wobec których istnieje obawa, że będą starały się odgrywać w najbliższych latach coraz bardziej przodującą rolę. Istnieje wielka różnica w reakcji radzieckiej na ostatnie przemówienia Bevena, a na sprawy, związane z amerykańskimi trustami, którym poświęcono baczną uwagę w szeregu artykułów. — W artykułach tych podkreślono, że „miliarderzy” amerykańscy nie tylko maczają wszystkie palce w niemieckim błocie, lecz starają się również znaleźć się wśród uczestników konferencji moskiewskiej.

Fraternizacja - tym razem Angielki z Niemcami

LONDYN, 5. 3. — W hrabstwie Essex otwarto pierwszy klub towarzyski dla jeńców niemieckich. W klubie tym mogą przebywać Angielki, które też tłumnie się zjawiały w dniu jego otwarcia. — Otwarcie klubu spowodowało szereg protestów ze strony żołnierzy brytyjskich, którzy nie mają nawet własnych kantin na terenie tego hrabstwa. (w).

Rozkład ideologiczny podziemia stworzył grunt pod amnestią

Na długo przed ogłoszeniem ustawy amnestyjnej dochodziły z podziemia głosy niezadowolenia, napływały listy, w których autorzy prosili o wskazanie im drogi powrotu do normalnego życia.

W listach tych przejawiały się dwa główne motywy: rozczarowanie do wyznawanej dotychczas ideologii i pęd do włączenia się w nurt pozytywnej, twórczej pracy całego społeczeństwa. Najinteligentniejsze i najuczciwsze jedności, tkwiące w podziemiu, rozumiały od dawna, że znalazły się w impasie, z którego nie ma innego wyjścia jak przełamanie własnych oporów psychicznych przyznaniem się do błędów i do bankructwa ideologicznego.

Trzeba było jednak, aby ten proces dojrzał, aby ogarnął szerokie masy organizacji nielegalnych, by ustawa amnestyjna mogła odnieść właściwy skutek, by stała się nie tylko wspaniałomyślnym gestem ze strony zwyczajnego, by stworzyła możliwość nie tylko formalnego wyjścia ludzi z podziemia, lecz ostatecznego z nim zerwania.

Na czym polegała początkowa atrakcyjność podziemia dla ludzi zblakanych w gaszczo wroglej propagandy? Mówimy tu o czwiliście o ludziach, którzy znaleźli się w nielegalnych organizacjach w imię jakiejś ideologii a nie o płatnych agentach zagranicy, czy jednostkach zdemoralizowanych, które, ażeby nie być bandą o podłożu politycznym, tworzyłyby z pewnością zwykłe bandy przestępcze. Jaki program przyciągał tysiące ludzi? Trudno byłoby się doszukiwać w hasłach podziemia jakiegoś programu politycznego.

Cóż bowiem mogły one przeciwstawić programowi obozu demokratycznego, budującego Polskę sprawiedliwej społecznej, Polskę w granicach, dających jej znacznie lepsze warunki rozwoju niż te, które stały się granicą sprzed 1939 roku, Polskę wolną od ingerencji obcego kapitału i jego odpowiedników dyplomatycznych, Polskę zabezpieczoną po raz pierwszy w historii od agresji niemieckiej — dzięki ślunemu, bliskiemu i niezawodnemu sojusznikowi?

Podziemie przeciwstawiało programowi, hasłom i czynom obozu demokratycznego kłamstwo: o 17-iej republice, o kolechozach, o wykluczeniu wszelkiej inicjatywy prywatnej itd. Kłamstwa reakcji były obliczone na stare sentymenty i nawyki myślowe, stawiające wyżej szlacheckie tradycje ekspansji na wschód od powrotu na stare polskie ziemie na zachód.

Ludzie podziemia wierzyli nadto w nie trwałość stosunków w Polsce, w zapowiedzianą trzecią wojnę światową i szybkie załamanie się rządów demokratycznych wskutek niemożności opa-

nowania olbrzymich trudności ekonomicznych, organizacyjnych i wrogiego stosunku pewnych kół na zachodzie.

Wszystkie te hasła i nadzieje rozwiewały się z tygodnia na tydzień i z miesiąca na miesiąc.

Zbankrutowała legenda o nadchodzącej trzeciej wojnie, o 17-iej republice, o kolechozach i gnębieniu zdrowej inicjatywy prywatnej. Tymczasem na Ziemach Zachodnich osiedliły się miliony Polaków, zrosły się z nimi, zrozumiały ich wartość i zdecydowane są dziś nie oddać ich za żadną cenę. Te miliony, a wraz z nimi cały naród i wielu ludzi podziemia zrozumiało, że nie protektorzy zachodni, lecz Związek Radziecki broni tych naszych ziem. Jasnym się stało, chociażby

na przykładzie innych, bogatszych państw, przeżywających ogromne trudności ekonomiczne, że właśnie tylko Polska bez obszarów i kapitalistów mogła się uporać z tymi nadludzkimi trudnościami jakie pozostawiła nam okupacja. Widocznym jest, że tylko nowy ustrój społeczny mógł stworzyć dla rozwoju oświaty i kultury takie możliwości. Jakich dotąd nigdy nie było.

Ludzie podziemia musieli sobie zatem postawić pytanie. W imię czego przeciwstawiać się nowej rzeczywistości, w imię czego prowadzić walki bratobójcze? Te rozważania musiały ich doprowadzić do wniosku, że ich własne czynniki kierownicze nie mają żadnego programu pozytywnego, natomiast mają wyraź-

ny program negatywny, że związane z reakcją światową działają wyraźnie NA SZKODĘ już nie tylko obozu demokratycznego w Polsce, ALE POLSKI W OGÓLE. Czego bowiem w kraju nie można było powiedzieć głośno, to ujawniała emigracja polityczna. Na ten program negatywny składało się i wyrzucenie się Ziem Zachodnich, i oddanie Polski w ręce obcych kapitalistów, i uczynienie z Polski atutu w ręce obcych czynników imperialistycznych oraz wciągnięcie jej do tej gry po to, aby Polacy jeszcze raz wyciągnęli cudze kasztany z ognia. Jasnym się stawało, że ten program — to już nie tylko bierna negacja, ale NIEBEZPIECZNE SZKODNICTWO.

Temu ponuremu obrazowi przeciwstawiała się praca obozu demokratycznego, praca całego narodu nad odbudową zniszczeń, nad realizacją planu 3-letniego, nad wzrostem warsztatów pracy, zwiększaniem produkcji, poprawą warunków bytu najszerszych warstw. Powstające coraz to nowe szkoły otwierały przed młodzieżą perspektywy kształcenia, tysiące placówek czekało na ręce do pracy, bezrobocie stało się już tylko koszmarnym wspomnieniem przeszłości. Miliony ludzi, żyjących twórczym życiem, budujących z wiarą w lepszą przyszłość, tworzyły jaskrawe przeciwieństwo do bezideowości i beznadziejności życia podziemia.

Przeciwstawienie tych dwóch rzeczywistości: negatywnej, niszczyielskiej i pozytywnej, twórczej, musiało prędzej czy później doprowadzić każdego człowieka myślącego do odrzucenia pierwszej koncepcji. Toteż wśród ludzi podziemia szerzyło się niezadowolone i zniechęcone. Ludzie ci czekali tylko na okazję, aby wyjść z ślepego zaułka, do którego zawiodło ich reakcyjne kierownictwo. Zapewne, rozbiście organizacyjne podziemia, wstępująca niechęć do niego wszystkich warstw społecznych i izolacja psychiczna, przyczyniły się w znacznym stopniu do wewnętrzznego rozprężenia organizacji nielegalnych. Tym niemniej bankructwo ideologii, opartej na negacji, jest jedną z głównych przyczyn rozkładu podziemia.

Dziś, kiedy ten proces poczyna daleko idące postępy, amnestia wychodzi mu naprzeciw, podaje rękę wszystkim, którzy opuszczają podziemie umożliwiając im powrót do normalnego, legalnego życia. Nie ludzimy się, że kadry „nieprzejednanych” zaprzestaną swojej działalności, że zagraniczne źródła materialne, podtrzymujące te kadry, wyschną, dopóki jeszcze podziemie polskie będzie mogło stanowić jakikolwiek atut w ich grze politycznej. Wiemy też, że wśród ujawniających się znajdują się ludzie, którzy innymi środkami będą próbowali kontynuować swój dotychczasowy proceder. Wszystko to nie zmienia jednak faktu, że ideologia wrogów Polskiej Ludowej zbankrutowała nie tylko w olbrzymich masach narodu, które w wyborach wypowiedziały się za obozem demokratycznym, ale również wśród ludzi podziemia.

Negacja, głoszona przez obóz reakcyjny, nie może się ostać WOBEC TWÓRCZEGO PROGRAMU POLSKIEJ DEMOKRATYCZNEJ.

B. KOWALSKA.

65.384.121.000 zł. na inwestycje w roku 1947

projekt ustawy o państwowym planie inwestycyjnym na marcowej sesji Sejmu Ustawodawczego

Na wniosek prezesa CUP min. Bobrowskiego, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów zatwierdził, a Rada Ministrów uchwaliła dnia 22. II. 47 r. projekt ustawy o Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1947. Zgodnie z uchwalonym projektem ustalono ogólną wartość inwestycji, objętych tym planem na okres 1. I. 1947 r. — 31. XII. 1947 na sumę złotych 65.384.121.000.

W ramach powyższej kwoty utworzono rezerwę na wypadek klęsk żywiołowych w sumie 100.000.000 zł. oraz ogólną rezerwę planu w kwocie 260.000.000 zł.

Na pokrycie wydatków inwestycyjnych służą:

I. Środki finansowe Skarbu Państwa, a mianowicie:

a) nadwyżki budżetu państwo-

wego, w tym wpływy z Daniny Narodowej,

b) środki uzyskane w ramach stosunków gospodarczych z zagranicą.

II. Kredyty bankowe, średnioterminowe, których podkład stanowią:

a) fundusz amortyzacyjny i inwestycyjny przedsiębiorstw państwowych,

b) fundusz inwestycyjno-obrotowy przemysłu Ziemi Odzyskanych,

c) fundusze lokacyjne instytucji oszczędnościowych i ubezpieczeniowych,

d) sprzedaż mienia państwowego,

e) środki uzyskane w ramach stosunków gospodarczych z zagranicą,

f) wpływy z operacji kredytowych,

Powiększa się nasz tabor rybacki

Wysiłki w kierunku powiększenia taboru rybackiego dały wynik pomyślny. Tabor pływający w styczniu 1946 r. zajmował 46 kutrów i 449 łodzi różnego typu, w grudniu natomiast 110 kutrów i 1.027 łodzi. Największe nasilenie czynnego taboru rybackiego zanotowano w listopadzie 1946 r. a mianowicie 120 kutrów i 1.032 łodzie.

Praca w stoczniach rybackich wzrosła prawie o 50 proc. Na początek roku było w budowie 17 kutrów i 15 łodzi — na końcu 43 kutry i 22 łodzie. W remoncie w grudniu 1946 r. były 44 kutry i 53 łodzie, a w styczniu 95 kutrów i 288 łodzi. Poza tym w ciągu 1946 r. wydobyto z wody 11 jed-

nostek rybackich pozostało jeszcze do wydobycia — 15.

Na wiosnę 1946 r. rozpoczęto prace nad odbudową rybołówstwa dalekomorskiego. Po kilkumiesięcznej pracy, w grudniu 46 r. czynnych było 6 trawlerów, w remoncie znajdowało się 4, a w trakcie przejmowania od UNRRA w Anglii — 15 statków.

Każdy Polak na obczyźnie — ambasadorem granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej

Oto hasło naczelne, które rzucił Polski Związek Zachodni Polonii Zagranicznej, wzywając ją do urzędowania na swych terenach wzorem kraju „Tygodnia Ziemi Zachodnich” w dnach 13. — 20. kwietnia 1947 r.

„Rodacy! — pisze m. in. P. Z. Z. w specjalnie wydanej odezwie. Dajcie wraz z Waszym zrozumieniem dla Polski, zapoznać się wszyscy z osiągnięciami 2-letniej pracy kraju o czystego. z jego żywotnymi interesami i

Gdynia stała się nowo ośrodkiem handlu bawełna

Według otrzymanych wiadomości do Gdyni przybywa w najbliższym czasie pierwszy statek brazylijski z Santos z bawełną, która według planu gospodarczego sprowadzać będziemy w roku obiegającym w ilości około 80 tysięcy ton. W związku z tym przygotowuje się uruchomienie w Gdyni arbitrażu i przywraca się wolną strefę celną.

Samolikwidacja podziemia w woj. lubelskim

Copiszą ci, co stają do pracy w Polsce Ludowej

W wojew. lubelskim miały ostatnio miejsce liczne zgłoszenia członków podziemia do Władz Bezpieczeństwa i M. O.

Na posterunku M. O. w Kurowie zgłosił się b. członek bandy „Szatana”, który zdał pistolet „parabellum”, amunicję, granaty i rakietnicę i zapewnił, że chce się stać dobrym członkiem społeczeństwa Polskiej Ludowej.

Do UBP w Puławach wpłynęło pismo o ujawnieniu się członków podziemia. W piśmie tym czytamy:

„Po uwolnieniu naszych terenów od okupanta próbowano nas użyć do innych zadań. Nie rozumieliśmy wówczas, o co naszym komendantom chodziło, wszak Niemca już nie było. Dziś pojmujemy, że celem ludzi z Londynu było wciągnięcie nas do akcji, wymierzonej przeciw własnemu narodowi i Państwu.

W okresie przedwyborczym mieliśmy możliwość dokonać prawdziwej oceny różnych organizacji nielegalnych jak i prawdziwej oceny, drugą stronę, t. zn. stronictwa demokratycznych.

Stwierdzamy, że władze tajnych organizacji prowadziły nas na fałszywą drogę, a tymczasem ojczyzna potrzebuje rąk do pracy dla odbudowy kraju.

Dlatego też schodzimy z błędnej drogi i stajemy do owocnej pracy dla odbudowy kraju.

Nie chcemy mieć nic wspólnego z nielegalnymi organizacjami. Niechaj widomym znakiem na-

szej woli i ostatecznej decyzji będzie przekazanie posiadanej przez nas broni Władzom Bezpieczeństwa.”

Skazani w procesie „Semper Fidelis Victoria” korzystają z amnestii

Gdańsk. Wojskowy sąd rejonowy w Gdańsku zarządził na zasadzie ustawy o amnestii z dnia 22 ub. m. watychniastowe zwolnienie z więzienia skazanych w procesie „Semper Fidelis Victoria” na karę po 5 lat więzienia: Jana Orłowskiego, Stanisława Tope, Hieronima i Franciszka Czarnieckiego.

Nieubłagana walka Komisji Specjalnej z plaga samogonu

Warszawa. Komisja Specjalna prowadzi od dłuższego już czasu bezlitosną walkę z wtywcami.

handlarzami, a nawet konsumentami „bimbru”.

Ostatnio udowodniono utrzymywanie gorzelnii i pedzenie bimbru Kaimowi Henrykowi, Jeske Adolfowi, Szople Marcinowi. Szuśczińskiemu Stanisławowi. Zostali oni skierowani do obozu pracy na okres 2 lat.

Ponadto 9 osób za przetrzymywanie „bimbru” dla celów handlowych bądź też dla własnej konsumpcji osadzono w obozie pracy na okres od półtora roku do 3 miesięcy.

Przejmujemy wyspę Mena

Na jeziorze Dąbskim (pod Szczecinem — jedno z największych jezior Pomorza Zachodniego mające bezpośrednie połączenie z Zalewem Szczecińskim — znajduje się wyspa Mena. Na

wyspie tej przed wojną Niemcy prowadzili na wielką skalę wylęgarnię narybku, który był następnie rozprawdzany zarówno po wodach jeziora jak i po zalewie. Obecnie stan zarybienia wód jeziora Dąbskiego oraz jeziora dolnej Odry i Zalewu Szczecińskiego znacznie się pogorszył, ponieważ już od długiego czasu wody nie zostały zasilone nowym narybkiem.

Pomiedzy polskimi władzami rybackimi oraz władzami radzieckimi toczą się rozmowy w sprawie przejęcia wyspy Mena przez władze polskie i odbudowy ośrodka i wylęgarni narybku.

20.000 zł. na rzecz rodzin — ofiar terroru wyborczego

Z okazji imienin tow. min. Kazimierza Rusinka i Kazimierza Witaszewskiego, przewodniczącego KCZZ, Zarząd

Główny Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych wpłacił 20.000 zł. na rzecz rodzin ofiar terroru wyborczego reakcji.

Zdrajca i konfident Gestapo skazany na karę śmierci

W Okręgowym Sądzie Karnym w Łodzi toczyła się rozprawa przeciwko Janowi Antonowiczowi, jego żonie Marii, którym akt oskarżenia zarzuca współpracę z Gestapo łódzkim w okresie okupacji.

W toku przewodu sądowego ujawniono, że Antonowicz, będąc konfidentem Gestapo, nawiązał kontakt z łódzką organizacją Polskiej Partii Robotniczej. Na skutek jego doniesień Gestapo dokonało w 1943 i 1944 roku licznych aresztowań wśród wybitnych działaczy podziemnego ruchu niepodległościowego w Łodzi. M. in. w 1944 roku aresztowa-

wano 20 osób, z których trzy powieszono, a pozostałe wywieziono do obozów koncentracyjnych. Celem uniknięcia podejrzeń, Gestapo upozorowało aresztowanie Antonowicza, wysyłając go faktycznie do Berlina. Po powrocie, Antonowicz zaopatrzony w zaświadczenie, stwierdzające, że przebywał w Oświęcimiu. Umożliwiło mu to dalszą działalność prowokatorską. Po przemówieniu prokuratora obrońca z urzędu adw. Kochański, rzekł się obrony oskarżonego. Sąd skazał Antonowicza na karę śmierci, zaś żonę jego wobec braku dowodów uniewinnił.

Jak przygotowujemy zaopatrzenie kartkowe na zbliżający się przednowek

Poniżej zamieszczamy wywody jednego z przedstawicieli Funduszu Aprowizacyjnego na temat pracy tej instytucji i sytuacji w zaopatrzeniu ludności pracującej kraju.

Fundusz Aprowizacyjny powstał na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego w dniu 23. 10. 1945 r. w celu zgrupowania zasobów aprowizacyjnych z wolnego zakupu na rynku krajowym dla pokrycia niedoborów przydziałowych.

Instytucja taka była potrzebna, ponieważ na skutek niedostatecznego wpływu kontyngentów i zbyt szarych rozmiarów dostaw Unrowwskich, nie można było pokryć w całości zapotrzebowania ludności pracującej w formie kartkowych przydziałów.

Dochody Funduszu Aprowizacyjnego pochodzą z wpłat przemysłu państwowego. Przemysł ten wpłaca różnicę między ceną kalkulacyjną lub sztywną towaru, a ceną komercyjną, uzyskaną na wolnym rynku.

Przed wszystkim zakupywano mięso i tłuszcz dla pokrycia bezpośrednich niedoborów. W trakcie prac Fundusz przeszedł ewolucję. Zaczęliśmy od zaopatrywania przemysłu górniczego, hutniczego oraz kolejarzy na Śląsku.

Od 1 grudnia 1946 roku wpływ na Fundusz idą za pośrednictwem Ministerstwa Skarbu. Ministerstwo Skarbu na podstawie preliminarza Funduszu, zatwierdzonego przez Komitet Ekonomiczny, dotuje na rzecz Funduszu. Fundusz sprawuje również nadzór nad zakupem artykułów żywnościowych dla wojska.

2 miliony złotych dla rybaków

Bank Rybaków Morskich, który tak niedawno rozpoczął swoją pracę w Szczecinie rozdzielił już pomiędzy rybaków okręgu szczecińskiego (za pośrednictwem Morskiego

siebie, a nad resztą sprawując kontrolę cen.

Poza tym Fundusz Aprowizacyjny prowadził również akcje dodatkowe, np. t. zw. akcje kontraktowania psiat. Akcja polegała na tym, że na wolnym rynku kupowaliśmy w Lubelskim prosiętą (w Lubelskiem nierogacizny było najwięcej) i rozdzielaliśmy je chłopom w całej Polsce. Chłopi otrzymywali 2 prosięta po 1.000 zł. dodawaliśmy również obręby dla wyżywienia psiat.

Będziemy eksportowali konserwy rybne

Gospodarka rybna wymaga wymiany z zagranicą. Np. rynek polski chłonie każdą ilość śledzi jako towar tusty (20 proc. tłuszczu), a unika dorsza (2 proc. tłuszczu). Zagranicą stosunek jest odwrotny. Dorsz jest około 30 proc. droższy od śledzia.

Komisja poselska dla spraw komunikacji

W Warszawie odbyło się zebraenie poselskiej komisji dla spraw komunikacji. Przewodniczącym wybrany został poseł Adam Kurylowicz (PPS), pierwszym zastępcą przewodniczącego Adolf Cieślak (PPR), drugim zastępcą przewodniczącego — poseł Jan Grubecki (SL), sekretarzem komisji wybrany został poseł Marek Arzyński (SD).

Odwadnianie Żuław

Trzyletni plan przewiduje stopniowo odwodnienie, osuszenie i zagospodarowanie Żuław. Większość prac ma być dokonana w bieżącym roku i na cel ten przeznaczono 760 mil. zł. W ostatnich dwóch

W ten sposób pogłowiu swin w całej Polsce wzrosło, a Fundusz miał zapewnić dostawę mięsa. Ostatnio Prezydium Komitetu Ekonomicznego pismo w dniu 10 stycznia 1947 r. komisarza zbożowego przede wszystkim dla przeprowadzenia t. zw. akcji młynów. W grudniu i styczniu Fundusz Aprowizacyjny zawarł szereg kontraktów ze „Społem”, PCH i kupcami prywatnymi na dostawę 110 tysięcy ton zboża.

właściciel, lub dzierżawca młynów sprzedaje bezpośrednio zboże, lub mąkę do piekarni, lub do sklepów.

W związku z tym nabyliśmy na młyn jednorazowy obowiązek zakupu i sprzedaży Państwu zboża po cenie wolno-rynkowej. Młyny winne sprzedawać Państwu zboże w czterech tygodniowych ratach. Oczywiście, że wysokość tej obowiązkowej sprzedaży zależna jest zarówno od zdolności przemysłowej młyna, jak i terenu, na którym młyn się znajduje. Akcja ta obecnie jest w toku, dla jej przeprowadzenia został właśnie mianowany komisarz zbożowy. Komisarz zbożowy

dukcji, wreszcie handlowcy — badają wymagania zagranicznych odbiorców.

Wojewódzki Zjazd Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Szczecinie

W Szczecinie odbył się pierwszy wojewódzki Walny Zjazd Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Po przemówieniu powitalnym, wicevojewody Themasa, zabrał głos przedstawiciel armii radzieckiej — płk. Plewkin i przedstawiciel wojska polskiego płk. Koniński, po czym dłuższy referat o roli towarzystwa wygłosił sekretarz generalny obr. Wroński. Zjazd dokonał wyboru władz i przyjął szereg wniosków organizacyjnych. Rezolucja końcowa mówi o wielkim znaczeniu zacieśnienia przyjaźni polsko-radzieckiej.

wy postada swoich pełnomocników wojewódzkich i powiatowych oraz specjalne komisje, które obchodząc młyny, opisują jednocześnie ich remanent.

Na zapotrzebowanie reglamentowe potrzebujemy wiele zboża. Niedobór zbożowy możemy pokryć tylko importem. Import zboż w bieżącym roku jest przewidziany, zboża na pewno nadejdą — przypuszczalnie z Kanady i z Południowej Ameryki. Termin przybycia tych zbóż do Polski jest jednak przewidziany na maj i czerwiec. Chodzi więc o to, żeby do tego czasu zdobyć zboże na rynku krajowym. Dlatego też przeprowadzana jest akcja młynowa w formie zakupów, po cenach wolno-rynkowych z młynów i od sieci handlowej przez Państwo.

Zboże jest przeważnie w rękach bogatszych chłopów. Różnicy z nich traktują je jako walutę i przetrzymują aż do przednowka, ażeby uzyskać wyższe ceny. Kalkulacja ta jest zupełnie błędna ponieważ z chwilą dostaw zbóż z zagranicy cena zboża z pewnością spadnie. Natomiast teraz mogą je sprzedać ko-

Oczywiście, że w szerszym zakresie akcja wpływu zboża dla Państwa związana jest z całkowiałym obrotem między wsią, a miastem. Obroty te winny ulec znacznemu wzmoczeniu; równoległe z dopływem zboż do miast musimy wzmożyć się strumień towarów przemysłowych, płynących na wieś.

Mamy dane do tego, ażeby stwierdzić, że zboża te w kraju znajdują się. Zwiększone zasiewy w pewnej mierze równoważą zwiększoną konsumpcję. Poza własnym spożyciem zboż przez wieś i w miastach — jest jeszcze w kraju ilość zboża wystarczająca do zapewnienia wyżywienia reglamentowanego w tym zakresie, aż do chwili napłynięcia dostaw zagranicznych.

Ogłoszenia Redakcji

(527) Macko Anton, Dolny Kubin — Czechosłowacja. Wszelką korespondencję do Gustawa Morcina można kierować na adres: Ob. Gustaw Morcinek, Skoczów ul. Ustrońska 500.

(428) Awerko Franciszek, Murcki Według informacji uzyskanych z Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu w Katowicach, służba kościelna kart żywnościowych nie otrzymuje, natomiast dozorca kościoła — o ile jest zarejestrowany w Związku Zawodowym Dozorców i Td. otrzymuje karty żywnościowe II-giej kategorii.

(429) Wawrzyniec Łończyk, Knurów. Karta żywnościowa „M” jest dodatkiem do kart żywnościowych I-II-III-ciej kategorii lub kategorii rodzinnej! Matka, która nie jest uprawniona do korzystania z wyżej wymienionych kategorii kart żywnościowych, nie otrzymuje również karty dodatkowej „M”.

(430) Kozłowska Emil, Tarnowskie Góry. Inwalidom wojennym, którzy służyli w armii niemieckiej pod czas ostatniej wojny światowej, nie przysługuje żadna renta „inwalidzka”. Należy się spodziewać, że już w najbliższym czasie sprawa ta zostanie definitywnie rozwiązana, tak jak to miało miejsce z inwalidami z I-szej wojny światowej, b. żołnierzami armii niemieckiej.

(431) Chachalski Franciszek, Żabrze. W tej sprawie należy pisać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych przedtem jednak należy uzyskać „opinie” z miejscowego Wydziału Polityczno - Społecznego.

(432) Rednarek A. Bielawa. Pis-mo należy skierować do ambasady R.P. w Moskwie, ul. Tolstoja.

(433) Pluk Jan, Mikulezyce. Dziękujemy za słowa uznania. Podajemy adres: Państwowe Zakłady Samochodowe w Gliwicach, ul. Łą-będzka.

(434) Krzemieniecka M. Gliwice. Prosimy napisać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie.

(435) Gwiazda Fr. Bytom. Starania należy rozpocząć w Wydziale Polityczno - Społecznym Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

(538) Trzaskiewicz Stefan, Gołonóg. Pamiętniki należało by przysłać do oceny odpowiedniemu wydawnictwu; np. Wydawnictwo „Literatura Polska” Katowice ul. Sobieskiego 11. Ze swej strony radzimy włączyć udział w trwającym obecnie konkursie „Co tydzień powieść”, przysyłając najbardziej interesujący fragment pamiętnika do druku.

Odbieramy Niemcom monopol w przemyśle piwowarskim Nowe możliwości polskiego eksportu

W Bydgoszczy rozpoczęto produkcję piwa barwiącego pod nazwą „Neocinemar”. Jest to skoncentrowany płyn, którego kilka kropli, wlanych do świeżego piwa jasnego, wystarczy, aby odpowiemu dniem zabarwiło się na ciemne i

przybrało smak znacznie lepszy. Produkcja „Neocinemaru” wyniesie 3—4 milionów litrów rocznie. Produkt ten był monopolem Niemców, którzy zaopatrywali weń niemal cały przemysł piwowarski świata.

Europejska konferencja w sprawach drzewa

W kwietniu odbędzie się w Pradze europejska konferencja w sprawie drzewnych, organizowana pod egidą F.A.O. (Organizacja Rolnictwa i Wyżywienia).

Przed konferencją praską odbędzie się w dniach 6—8 marca konferencja przygotowawcza w Sztokholmie podkomitetu dla spraw drewna. (E. C. C. E. — Nadzwyczajny Europejski Komitet do Spraw Gospodarczych).

Przy pomocy tego produktu możemy zdobyć dla polskiego piwowarstwa rynki zagraniczne, na których od wielu lat do czasu ostatniej wojny dominowali Niemcy. We Francji, Ameryce, Hiszpanii i innych krajach Niemcy byli po prostu monopolistami na wyroby piwowarskie. Dzisiaj sytuacja poważnie się odmieniła. Centralny Zarząd Państwowego Zjednoczenia Fermentacyjnego

TUR w Belgii

Nowa placówka na wychodźstwie

Z inicjatywy Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego i Rady Narodowej Polaków we Francji stwo-

rzono nową placówkę oświaty i robotniczej, nowy ośrodek TUR-u na wychodźstwie w Belgii.

Celem placówki jest szerzenie wiedzy o Polsce i zaznajamianie ze współczesnymi problemami Macierzy członków 50-tysięcznej emigracji (głównie górnicy), którzy pragną w najbliższym czasie powrócić do Ojczyzny.

Placówka ta współpracować będzie z TUR-em we Francji, który w tej chwili posiada już długoletnią tradycję i bogate doświadczenia w pracy oświatowej. Prowadzi ona dwa Uniwersytety Powszeczne i 11 Uniwersytetów Niedzielnych, posiada oddziały rozslane po wszystkich departamentach Francji, gromadząc w nich dużą część postępowej emigracji polskiej.

Uczony — Bohater Pracy Socjalistycznej

Dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR przyznano wybitnemu uczonemu z dziedziny medycyny akademikowi Mikołajowi Strażesko zaszczytne miano Bohatera Pracy Socjalistycznej.

Owocne i pożyteczne życie M. Strażesko związane jest ze stolicą Ukrainy — Kijowem. Ukończył on tam uniwersytet i rozpoczął praktykę począwszy od młodego lekarza, by dojść do godności członka Akademii Nauk.

Starzy przyjaciele obecnego akademika pamiętają przypadek, który dał początek jego wspaniałym sukcesom naukowym.

Do kliniki przywieziono chorego, który skarżył się na silne bóle w piersiach, ksztuśi się i jęczał. Profesor Obraczow badał go uważnie; asystenci trwali w niemym skupieniu; pielegniarka czekała na postawienie diagnozy — lecz diagnozy nie postawiono.

— Nie wiem, co to za wypadek — powiedział, wzruszwszy ramionami, profesor. Wówczas spośród grupy ucz-

niów odezwał się głos młodego M. Strażesko:

— Przypuszczam, że jest to embolia arterii sercowych.

I okazało się, że miał rację. Dotychczas nikt nigdy za życia pacjenta nie stawiał diagnozy embolii arterii sercowych, — choroba ta spowodowała śmierć, diagnozę stawiano dopiero na stole sekcyjnym.

Po tym pierwszym sukcesie, Strażesko wspólnie ze swoim profesorem pracował w ciągu kilku lat, studiując cierpliwie i systematycznie rozmaite objawy embolii arterii sercowych.

W r. 1910 opublikowano ich wspólną pracę o metodach rozpoznawania tej choroby za życia pacjenta. Była to pierwsza na powyższy temat praca w literaturze światowej.

Zawczasu postawiona diagnoza embolii arterii sercowych pozwalała na racjonalne leczenie. Choroba, która była ongiś w skutkach tragiczną, może być obecnie przez każdego lekarza rozpoznana i leczona. Ten wielki sukces medycyny zawdzięcza ludzkość M. Strażesko. Czujnym i wnikliwym uczeniem

wsluchuje się Strażesko w rytmy ludzkiego serca. Jest to dla niego skomplikowana symfonia, w której odróżnia się nie tylko rytmiczne uderzenie, lecz również różnorodnie zmierły i kołatające serca. Strażesko pierwszy podchwycił szczególnie głośnie t. zw. „armatnie” tony, które powstają przy nagłym zmniejszeniu się działalności serca. „Armatni” ton Strażeski wszedł do międzynarodowej terminologii medycznej. Jest to objaw, który pomaga w rozpoznaniu jednej ze skomplikowanych chorób sercowych.

Mikołaj Strażesko jest prawdziwym nowatorem. Jego prace naukowe (ponad 100) zmieniły gruntownie poglądy na pochodzenie, leczenie i wyniki wielu chorób. Dowiódł on, że reumatyzm stawów, prawie wszystkie rodzaje zapalenia wsierdza oraz inne po-krewne im są wynikiem infekcji.

Schotmueller uczyony niemieckimi, stwierdził, że zakazane zapalenie wsierdza jest samodzielną chorobą, której wynik jest zawsze niepomyślny. Strażesko wykazał niestuszność podobnego poglądu i wezwał lekarzy do energicznej walki z tą chorobą. Obecnie leczy się ją z powodzeniem.

M. Strażesko jest nie tylko wnikliwym klinicystą, lecz również wybitnym pedagogiem. Od r.

1929 jest stale kierownikiem katedry terapii w Kijowskim Instytucie Medycznym. Jest również przewodniczącym słynnej szkoły ukraińskich terapeutów i wychował dziesiątki uczonych. Jednocześnie sponród jego uczniów stoi na czele katedr medycznych w wyższych zakładach naukowych kraju.

Strażesko jest odważnym badaczem i ofiarnym. Lowcy mikro-bów, nie mogą zreszta być inni. I kiedy na klinice za ciasno było dla jego pracy, rząd stworzył Ukraiński Instytut Medyczny Kijowski, na którego czele stanął Strażesko. Instytut ten, zbudowany według jego planu, jest naj-większym ośrodkiem myśli naukowej. Jego laboratorium zaopatrzony są w najnowsze urządzenia z tej dziedziny, pracują tam wysoko kwalifikowani specjaliści.

Wiele prac Instytutu w Kijowie wyprzedziło badania uczonych zagranicą. Dotyczy to przede wszystkim schorzeń reumatycznych zakazania, zaburzeń krwionobiegu, problem obrzęków, zakazania na skutek odniesionych ran i t. d.

Mikołaj Strażesko skończył lat 70. Można go jednak widzieć nadal na wizytach w salach szpitala, na wykładach i w prezydi-um, podczas rozmaitych narad i zjazdów.

Dina Bielewa

Dlaczego wstąpiłem do PPR

Setki i tysiące nowych członków napływają w szeregi PPR. Do Partii wstępują masowo robotnicy i chłopcy, ale wstępują też ostatnio coraz liczniej ludzie pracy umysłowej. Wstępują w nasze szeregi inżynierowie technicy, nauczycielstwo, jak również wybitni ludzie nauki.

Polska Partia Robotnicza jest Partią nie tylko robotników i chłopów ale też Partią inteligencji w której ludzie nauki znajdują najszersze możliwości pracy dla Narodu i Państwa. Jesteśmy Partią najlepszej części narodu.

W ostatnich dniach do Partii naszej wstąpił znany na terenie Śląska i całej zresztą Polski ekonomista, dr Józef Lisak. Dr Lisak jest rektorem Wyższego Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach. Uczony ten jest autorem szeregu dzieł z zakresu ekonomii jak np. „Ekonomia jednostkowa i nauka o przedsięwzięciu”. „Ogólna organizacja przedsiębiorstwa”. „Wady organizacyjne naszej spółdzielczości”. „Systematyka przedsiębiorstw handlowych”. „Bankowość” i in. Poza tym znane są jego mniejsze prace z zakresu publicystyki naukowej umieszczone w czasopiśmie naukowym, krakowskim i zagranicznych.

Dziela tow. Lisaka znajdują się na biurku każdego niemal dyrektora zjednoczeń przemysłowych, przedsiębiorstw i instytucji społeczno-gospodarczych.

W ostatnich czasach dr Lisak jest przewodniczącym Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Przedstawiciel naszej Redakcji przeprowadził rozmowę z tow. dr Lisakiem, w której uczony ten — nowy towarzysz partyjny — wypowiedział się o przyczynach które skłoniły go do wstąpienia do PPR.

Oto co mówi tow. dr Lisak: „Jako obywatel Polski Ludowej, jestem zdania, że program partyjny PPR jest najbardziej konstruktywny i wskazuje najlepsze realne drogi jak najszybszej odbudowy kraju.

PPR zapewni Polsce długotrwały pokój, którego nam tak bardzo potrzeba. Doszedłem do tego przekonania na stanowisku prezesa Woj. Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Jako uczony uważam, że nauka

powinna nawiązać jak najściślej kontakt z ludźmi ciężkiej, fizycznej pracy, aby uzyskać nowe natężenia. Jest to postulat szczególnie aktualny w dziedzinie nauk społecznych i ekonomicznych. Jako ekonomista jestem przekonany, że program ekonomiczny PPR jest jedynym, możliwym w kraju tak zniszczonym, jak Polska.

Jako kierownik placówki naukowej chcę przez moje przystąpienie nie dać klasie robotniczej do poznania, że nauka i kultura w ogólności, a studia akademickie w szczególności, są w nowej Polsce przede wszystkim dla młodzieży robotniczej i chłopskiej, zwłaszcza na Śląsku.

Od samego początku sympatyzowałem z PPR jako Partią radykalną. Uważam bowiem, że Partia radykalna jest sumieniem ludzkości, wzywającym do ulżenia dolni najciężiej pracującym. Jeżeli teraz przystępuję do Partii,

to dlatego, że chciałem naprzód pokazać wyniki mojej pracy.

Dr. Józef Lisak
rektor Wyższego Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach

Kierowane przeze mnie Wyższe Studium Nauk Społeczno-Gospo-

darczych w Katowicach stoi w przededniu akademizacji. Te usiłowania gen. Zawadzki i PPR popierali z całym siłą. I tylko dla tego można było coś dla nauki śląskiej uczynić. Obecnie przystępuję do Partii jako prosty szeregowiec, obok górników, hutników, kolejarzy itp. w przekonaniu, że tutaj się przydam.

PPR robi dla rozwoju kultury i nauki bardzo dużo. Szczególnie jeżeli idzie o nasze województwo, PPR nie odmawia po prostu niczego dla rozwoju nauki, nie pytając wcale o przynależność partyjną.

Chcę wreszcie przez swoje przystąpienie zmanifestować wobec mas bezpartyjnych, t. zw. zwykłych, porządnych ludzi, że

PRACA W PPR JEST PRACĄ W PIERWSZYCH SZEREGACH, NA FRONTOWYCH NIEJAKO POZYCJACH — DLA POLSKI.

W 200-ną rocznicę urodzin

Kazimierza Pułaskiego

W dniu wczorajszym minęła dwudziesta rocznica urodzin wielkiego Polaka, bohatera walk wolnościowych Polski i Stanów Zjednoczonych — KAZIMIERZA PUŁASKIEGO. Urodził się on w Warce, niedaleko Warszawy, w okresie największego bodaj marazmu politycznego, kulturalnego i społecznego naszej historii, w okresie poprzedzającym ostateczny upadek Polski. Sióstrki te raziły młodego, pełnego życia i energii Pułaskiego który doszedł do wniosku, że tylko czyn zbrojny może wyrwać i ocalić Ojczyznę z tego chaosu. Młody Pułaski wstępuje więc w szeregi stworzonej przez swego ojca konfederacji barskiej, gdzie dzięki swej odwadze, dzielności i zdolnościom strategicznym, staje się jedną z czołowych jej postaci. Na czele garstki konfederatów opiera się przez dłuższy czas przemoce wojny carskich i zaprzawców Ojczyzny z Branicin na czele Broni bohatersko historycznego Baru, Berdyczowa i Częstochowy; walczy wreszcie pod Zwońcem i na okopach Św. Trójcy. Widząc w końcu całą beznadziejność dalszej walki wskutek przewagi wroga i skłócenia przywódców samej konfederacji, Pułaski z garstką swoich konfederatów opuszcza Polskę, by przez Turcję i Francję udać się na drugą półkulę, gdzie rozgorzały właśnie walki wolnościowe mieszkańców Ameryki i spełbiała je Anglia.

W Ameryce rozpoczął się drugi okres bohaterskiego życia Pułaskiego. Wstępuje tam jako zwykły ochotnik w szeregi po-

wstańców, walczących o swą wolność i niepodległość. Wkrótce, dzięki swym zasługom, wykastanym już w kraju awansuje, stając na czele przez siebie zresztą utworzonego legionu, a wreszcie w uznaniu zasług i dzielności Waszyngton mianuje go generałem dywizji, powierzając mu jednocześnie organizację i dowództwo całej kawalerii powstańczej. Na czele tej właśnie kawalerii Pułaski ponosi bohaterską śmierć podczas brawurowego ataku w czasie oblężenia portu Savannah w dniu 3 października 1779 r. Atak ten okrył wielkopomną chwałą Pułaskiego i jego legion polski. Ciężko ranny Pułaski dokończył życia na okręcie amerykańskim „Wasp”. Ciało jego pogrzebano według ówczesnych tradycji wojaskowych w chłodnych fałdach Atlantyku.

Chlubna działalność Pułaskiego na terenie Ameryki w najtrudniejszym momencie jej historii, została oceniona właściwie, jedyną mu sympatią wszystkich ówczesnych kierowników walk wolnościowych Ameryki z Waszyngtonem na czele oraz miłośniczną narodu amerykańskiego, którego stał się odąd bohaterem narodowym.

Nazwisko Pułaskiego zna każde dziecko polskie i amerykańskie. Jest ono bowiem symbolem niezłomnej walki o zwycięstwo idei sprawiedliwości i wolności narodów. Dla nas Polaków jest on ponadto symbolem braterstwa narodu polskiego z amerykańskim. W dniu bowiem rocznicy urodzin Pułaskiego zarówno my jak i Amerykanie zgodnie uczymy pamięć tego bohatera polsko-amerykańskiego.

Najlepszym wyrazem tego jest zamiar odbudowy rodzinnej miejscowości Pułaskiego Warki przez społeczeństwo amerykańskie. W tym celu powstał w Ameryce komitet obywatelski którego delegacji wyjechał już do Polski, celem zapoznania się na miejscu ze stanem uszkodzenia miasteczka i pałacyku w którym urodził się Pułaski oraz opracowania planu ich odbudowy. W związku z tym odbywa się obecnie w Stanach Zjednoczonych na szerszą skalę zbiórka na odbudowę Warki. U nas w kraju dla uczczenia pamięci Pułaskiego zorganizował się Komitet Obywatelski pod przewodnictwem premiera Józefa Cyrankiewicza który wraz z Tow. Przyjaźni Polsko-Amerykańskiej przygotowuje obchód tej uroczystości. M. WAWRZYCKI.

Odznaczenia dla matek licznego potomstwa i dla wieloletnich małżeństw

Warszawa, PAP. Na wniosek poszczególnych wojewódzkich rad narodowych, Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut odznaczył złotymi i srebrnymi krzyżami zasługi matki licznego potomstwa i małżeństw, które w jednym związku przeżyły ponad 50 lat. Srebrnym krzyżem zasługi odznaczonych zostało 1.536 matek posiadających ponad 10-cio dzieci. W woj. warszawskim i Warszawie, srebrnym krzyżem zostały odznaczone zostały 791 matek, łódzkim 732, poznańskim — 475, krakowskim — 137, śląsko-dąbrowskim — 66, pomorskim — 40, wrocławskim — 21 matek.

W woj. poznańskim jedna z odznaczonych matek ob. Szymanowska Magdalena ze wsi Janowo wydała na świat 20-cio potomstwa.

Pośmiertne odznaczenia została srebrnym krzyżem zasługi Stokłosa Maria, matka dziesięciorga dzieci, która zginęła w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu; 259 par małżonków, którzy przeżyli w jednym związku małżeńskim ponad 50 lat i posiadają potomstwo odznaczył Prezydent Rzeczypospolitej złotym krzyżem zasługi, 119 par małżeńskich, żyjących w jednym związku ponad

50 lat — srebrnym krzyżem zasługi. W Warszawie odznaczono zostali m. in. złotym krzyżem zasługi małżonkowie Kacprzak na Pradze. Na ich „złote gody”, które odbyły się w przeddzień otwarcia Sejmu, przybył delegat prezydenta R.P. Bieruta ppłk. Matkowski, dokonując uroczystej dekoracji. Małżeństwo Kacprzak miało 12-ro dzieci.

Rozpoczęła od wczoraj roku ubiegłego akcja zbiórki przemysłowych i urządzeń technicznych na Pomorzu Zachodnim jest w dalszym ciągu kontynuowana przez delegaturę Międzyprzemysłową w Szczecinie. Skiero-

wany apel do społeczeństwa i przyznawanie premii dla ujawniających przypadkowych posiadaczy sprzętu niezbędnego dla przemysłu, jak obrabiarek, motorów, silników itp. przyczyniło się do poważnych osiągnięć. Delegatura przejęła ponad 1.500 maszyn oraz urządzeń technicznych, które przedstawiają bardzo dużą wartość. Sprzęt ten, chociaż uszkodzony, przekazywany jest — zgodnie z decyzją min. przemysłu — do fabryk, gdzie po na prawieniu przyczynia się do podniesienia zdolności produkcyjnej Społeczeństwo Pomorza Zachodniego, a zwłaszcza rolnicy doceniają znaczenie tej akcji dla Państwa i ujawniają w referatach przemysłowych przy starostwach miejsc, gdzie znajdują się porzucone maszyny.

Zbiórka maszyn na Pomorzu Zachodnim

W usuniętych z Polski i Czechosławii. W ostatnich czasach zanotowano ich znowu 2.500. Przy słabej liczebności autochtonów łuzycy, 180.000 niemieckich przybyszów, którzy znaleźli tam swą nową ojczyznę, na ogólną ilość 653.000 mieszkańców stanowi bardzo poważny odsetek. W niektórych gminach stanowią przybysze niemieccy 50 proc. mieszkańców. Świadomi swej polityki ludnościowej kierownicy administracji niemieckiej na terenach łuzycy domagają się przysłania dalszych partii Niemców wysiedlonych z krajów słowiańskich, aby nimi wzmocnić element niemiecki na Łużycach. Tolerowanie tego rodzaju przesunięć wewnątrz Niemiec nie może wpłynąć dodatnio na zmagać się od wieków z niemiecczym i walczący o swe wyzwolenie naród łuzycy.

Niemcy germanizują tereny łuzycyckie

Według informacji berlińskiej dziennika „Allgemeine Rundschau” Niemcy osadzają w okręgu Chociebuża swych ziomków,

Horoskopy hodowlane w woj. łódzkim

Rok ubiegły stanowił okres intensywnego rozwoju pogłowia w całym woj. łódzkim. Najlepiej

Zjazd plantatorów tytoniu

W Lubelskim Zakładzie Uprawy Tytoniu odbył się 3-dniowy zjazd plantatorów tytoniu. Głównym celem zjazdu była sprawa podniesienia jakości i wydajności uprawianego surowca przez lepszą uprawę roli i pielęgnację hodowanego tytoniu.

Ujęcie groźnej bandy

Wydział śledczy Wojewódzkiej Komendy MO w Lublinie, wykrył głównych członków bandy rabunkowej, ukrywających się pod szyldem organizacji podziemnej „Orla Białego” Herszt bandy kryminalista Jan Ozga w roku 1944 wstąpił do MO skąd po kilku miesiącach zdezerterował i zaczął trudnić się kromokrądem: rabowaniem repatriantów, nie cofając się przed morderstwami. Jego dziełem jest również zamordowanie kilku żołnierzy radzieckich. W skład bandy wchodził także: Jan Zydek, Henryk Mańkowski, Józef Zanolza i Kazimierz Mazurek. W czasie wstępnego śledztwa bandzie udowodniono 46 napałów rabunkowych z bronią w ręku, 10 kradzieży z włamaniem oraz 4 zabójstwa. Bandytę stano w najbliższym czasie przed sądem doraźnym.

przedstawia się obecnie stan trzody chlewnej, której pogłowia wynosi 208 tys szt., 75 proc. stanu przedwojennego.

Odbudowa pogłowia koni postępuje znacznie wolniej ze względu na małą ilość klaczy, których zarejestrowano 65 tys. na ogólną ilość 156 tys. koni. Przewiduje się jednak, że w roku 1948 stan pogłowia koni osiągnie ilość dostateczną dla potrzeb rolnictwa.

Jeżeli chodzi o stan ilościowy bydła, to uległ on największemu zmniejszeniu, a jego odbudowa odbywa się powoli. Mleczność krów wynosi obecnie 80 proc.

mleczności z 1938 r. to też Z. S. Ch. zaplanował szeroką akcję poradnictwa dla hodowców krów, aby mleczność u krów podnieść ponad poziom przedwojenny.

Dobre możliwości rozwojowe ma hodowla owiec, których jest obecnie 119 tys. sztuk (przed wojną 102 tys.) Dostarczają one 214 ton wełny rocznie.

Sądownictwo w pracy nad wykonaniem amnestii

W związku z ogłoszeniem amnestii trwa wzmożona praca wszystkich znajdujących się na terenie Łodzi organów państwowych, powołanych do jej wykonania. Tempo pracy aparatu sądowego w Łodzi charakteryzuje fakt, że sama tylko Prokuratura Sądu Okręgowego w Łodzi w dniach 1—3 marca rozpatrzyła i wydała odpowiednie zarządzenia w 98 osądzonych sprawach w których oskarżeni w wyniku działania amnestii podlegają natychmiastowemu zwolnieniu. W związku z wejściem w życie ustawy o amnestii w dniach 28. — 1 marca br. Wojskowy Sąd

Nowy ośrodek energii atomowej w Chicago

Na południowy zachód od Chicago będzie wybudowany jeden z największych ośrodków dla celów budowania energii atomowej. Na budowę tego ośrodka przewidziano wiele milionów dolarów a prace nad jego budową będą rozpoczęte w wiosnę br. Na wstępie powstaną 12 najważniejszych budynków, reszta zostanie wybudowana w ciągu najbliższych trzech lat. Kierownictwo ośrodka dla badania energii atomowej będzie powierzone profesorowi uniwersytetu chicagowskiego oraz innym uniwersyteciom środkowej i zachodniej czę-

ci Ameryki. Uniwersytet w Chicago ma to być jedno z wielu w dziedzinie badań energii atom. Niemniej podczas wojny laboratorium metalurgiczne tegoż uniwersytetu pełniło odpowiedzialną funkcję w tym zakresie. Nowo odbudowane laboratorium będzie zamawiać się poszczególnymi fazami energii atom. Jej rozwojem i zastosowaniem dla celów przemysłowych i wojennych

Drzewo dla rolników

W związku z brakiem drewna opałowego na terenach bezleśnych i zniszczonych wskutek działań wojennych. Min. Lasów wyraziło zgodę na rozporządzenie nadmiaru drzewa wśród najbardziej potrzebującej ludności wiejskiej. Nadmiar drewna opałowego, który znajduje się w lasach woj. olsztyńskiego zostanie m. in. przekazany do woj. lubelskiego przy czym pierwsze transporty zostały już wysłane.

Mimo mrozów ukończono wielki most kolejowy pod Psem Polem

Zamiast tymczasowego mostu kolejowego, zbudowanego w lipcu 45 r. pod Psem Polem na linii Wrocław — Oleśnica, został dnia 3 marca br. jeszcze przed ruszeniem lodów oddany do użytku nowy stały most żelbetonowy. Jeśli się zważy trudności techniczne, związane z fundowaniem nowego mostu bezpo-

średnio przy mroście prowizorycznym oraz ciężkie warunki obecnej zimy (m. in. musiano w budownictwie z betonu przestach utrzymywać temperaturę plus 5 do plus 15 stopni) to uznać trzeba, że oddanie obecnie do ruchu mostu jest nielada wyczynem polskiej techniki.

Międzynarodowy Dzień Kobiet

Uchwałą Światowej Demokracji Federacji Kobiet dzień 8-go marca będzie uroczysto obchodzony przez organizacje kobiece całego świata jako Międzynarodowy Dzień Kobiet.

Uroczystości te odbędą się również i na terenie całej Polski. W związku z tym Zarząd Główny SOLK polecając zorganizowanie uroczystości obchodów w tym dniu wszystkim zarządom wojewódzkim, powiatowym i miejskim przesyła im jednocześnie za naszym pośrednictwem dalsze instrukcje organizacyjne tego dnia:

„W ramach organizacji obchodów w dniu 8-go marca należy zorganizować Komitety Obchodów Międzynarodowego Dnia Kobiet na szczeblach wojewódzkich, powiatowych miejskich i gminnych zakładach pracy i fabrykach i wykorzystywać aktywnie komitety obywatelskich. Do Komitetu Obchodów należy poprosić przedstawicieli władz państwowych i samorządowych. Międzynarodowemu Dniu Kobiet należy nadać charakter uwydatniający masowy udział kobiet w twórczej pracy dla odbudowy kraju.

Omówić na zebraniach zarządów kandydaty kobiet dla wysunięcia ich na odpowiedzialne stanowiska państwowe, samorządowe, administracyjne, spółdzielcze w przemyśle i inne. Wnioski kierować do odpowiednich władz wojewódzkich a odpisy do Zarządu Głównego.

W każdej instytucji zatrudniającej kobiety (fabryki, urzędy itp.) winno się odbyć przemówienie kobiet najbardziej zasłużonych przez władze instytucji.

Zarządy wojewódzkie powiatowe i miejskie winny w najbliższym czasie przedstawić najbardziej zasłużone działaczki terenowe Ligii Kobiet do odznaczeń państwowych. Kandydaty należy zgłaszać do Komisji Odznaczeniowej przy Wojewódzkich Radach Narodowych.

O zaopatrzenie rynku w środki lecznicze

Słyszymy często narzekania na brak dostatecznej ilości medykamentów oraz na skrupowanie lekarzy, którzy przy wydawaniu recepty ograniczeni są swobodą doboru właściwego przy danej chorobie lekarstwa, gdyż właśnie takiego apteka nie posiada.

W celu wyjaśnienia tej poważnej sprawy zwróciliśmy się do Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach, gdzie uzyskaliśmy ciekawe informacje o trudnościach, rozwoju i obecnym stanie pracy aptek.

Wszelkich informacji udzielił nam dyr. Izby mgr. Twardowski oraz przedstawiciel Rady Izby Aptekarskiej mgr. Wojciechowski Józef.

Planując fizyczne wyciepienie naszego narodu, przystąpił okupant do zniszczenia wszelkich instytucji służących ratowaniu zdrowia ludzkiego. Dlatego należymy do przetrwania i samostanowienia państwa w Śląsk skłonił Niemcy wszystkie apteki polskie, wprowadzając do nich swój zarząd. Aptekarze Polacy zostali osadzeni w obozach koncentracyjnych, o ile nie zdobili uraować się ucieczką. Kilkudziesięciu z nich zamordowano, większość przeszła do pracy podziemnej.

W kilka dni po odejściu okupanta, z początkiem lutego 1945, zorganizowała się Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach. Po dwuletnim okresie pracy zdołała ona pokryć województwo śląsko-dąbrowskie siecią 206 zorganizowanych na nowo aptek. Lekarstwa docierają do najodleglejszych osiedli. Środki lecznicze są u nas jeszcze b. drogie, lecz zagrańca są one przedtętnie czerkrotnie droższe.

Cena wszystkich leków objęta jest taksą zatwierdzoną przez Ministerstwo Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej. Nad ścisłym przestrzeganiem taksy czuwa Komisja porządkowa dla spraw aptek. Rozprowadzanie przydzielonych leków UNRRA odbywa się pod specjalną kontrolą władz, z udziałem czynnika społecznego. Z ogólnej liczby aptek tuł. województwa, 86 jest wydzielonych przez pracowników aptekacyjnych od Okręgowego Urzędu Lekwadczyjego. Dzierżawcy rekrutują się z długoletnich pracowników farmacji, którzy dzięki dzierżawcom doszli do samodzielnego warsztatu pracy, a nadto rekrutują i przesiedleńców, którzy stracili cały dobytek na innych terytoriach. Obejmując apteki bezpośrednio po ustąpieniu okupanta, pracownicy aptek zabezpieczyli i uchronili dla Skarbu Państwa majątek w lekach i urządzeniu aptek, obecnej wartości szacunkowej najmniej 300 milionów złotych. Po wygaśnięciu stosunku dzierżawy, dzierżawcy zwracają w naturze Skarbowi Państwa objęty rezerwanem towary. Temuty dzierżawne wynoszą przeciętnie 8 proc. miesięcznego obrotu apteki.

Wojna przezeńbła okrutnie kadry polskich farmaceutów. Ponad 2000 pracowników zarządu zostało zamordowanych. Farmacja pracuje nad odbudową zawodu, wykazując niezwykłą solidarność. Na odbudowę gmachów Wydziału Farmaceutycznego we Wrocławiu przekazała Izba Aptekarska w Katowicach ze składek członkowskich 1.200.000 zł. Izba wypłaca miesięcznie 22 stypendiów dla studentów farmacji.

Przy Izbie istnieje Spółdzielnia Farmaceutyczna Przemysłowo-Handlowa, rozwijająca się po myślnie i zaopatrująca apteki w towary, oraz Bank Spółdzielczy Farmaceutów.

Obecnie przechodzą apteki na rozprowadzanie towarów reglamentowanych, przydzielonych przez Ministerstwo Zdrowia. Istnieje nadzieja, że tą drogą przewiezemy niedobór leków i że w drodze wymiany towarowej uda się nam sprowadzić do

kraju te leki, których obecnie jeszcze sam, z powodu zniszczenia fabryk, nie wytwarzamy.

Do wielkich strat należy odliczyć zniszczenie przez Niemców naszego przemysłu farmaceutycznego. Obecnie każda apteka stanowi mniejsze lub większe laboratorium, wytwarzając do 100 różnych specyfików.

Wielu z aptekarzy, prowadzących doświadczenia laboratoryjne. Ci pozornie handlowcy, są ludźmi nauki. Nie będącymi podawali nabez szereg medykamentów produkowanych w aptekach. Jedną z aptek w Mysłowicach opracowała syntezę glukozy i glukonanu wapnia. Próby przedwojenne nie dały pomyślnych rezultatów.

Izba stworzyła laboratorium analityczne z którego każdy farmaceuta może korzystać.

Powężnym sukcesem cieszy się zielarstwo. Wszystkie apteki należą do Związku Zielarskiego.

Województwo śląsko-dąbrowskie posiada największe plantacje złóż leczniczych. Hodowla ziół wymaga dużo cierpliwości, jednak daje ona nieocenione korzyści. W roku bieżącym przeprowadzona będzie wielka akcja propagandowa w celu rozszerzenia plantacji ziół. Izba aptekarska wystąpi do odpowiednich władz o przyznanie podmiejskich działek gruntowych.

Obecnie posiadamy 400 ha gruntów w Zakrzowie Tam uprawia się b. wiele odmian wysokowartościowych ziół leczniczych.

Dużą pomoc w akcji zielarskiej

Wiadomości statystyczne

Ukazał się zeszyt 1 „Wiadomości Statystycznych” z roku 1947.

Do najpilniejszych zadań należy odbudowa przemysłu farmaceutycznego. Surowców posiadamy dość w kraju. Musimy uniezależnić się od importu oraz od towarów przemysłowych.

Walka z chorobami to nie tylko badanie lekarskie i diagnoza. Chorzy powinni i muszą otrzymać niezbędne dla odzyskania zdrowia medykamenty.

80 proc. obrotów, to lekarstwa sprzedawane na rachunek Uniejskiej Społecznej, a więc dla ludzi pracy.

Izba Aptekarska ma charakter samorządu zawodowego. W równości reprezentowani są pracodawcy i pracownicy, zrzeszeni w Zw. Zawod. Farmaceutów. Na czele tego Związku w Katowicach stoi prezes ob. Jędras.

Jedno jest pewne. Aptekarz nie może być tylko człowiekiem handlu. Ma on poważną misję w walce o zdrowie człowieka, o tę nieoszacowaną wartość dla dzwijającej się z ruin nową Polskę.

STANSKI

Na treść zeszytu składają się następujące zagadnienia: Rozwój gospodarczy Polski, repatriacja, reemigracja do Polski przez punkty etapowe zachodnie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego według krajów. Stan zasiewów ozimych w stopniach. Powierzchnia zasiana oziminami. Ceny wołnorynkowe artykułów żywnościowych w handlu detalicznym w miastach wojewódzkich oraz liczących powyżej 50.000 mieszkańców. Ceny wołnorynkowe artykułów przemysłowych i usług w handlu detalicznym w niektórych większych miastach. Ceny wołnorynkowe płacone producentom rolnym. Ceny wołnorynkowe płacone przez rolników na niektóre artykuły przemysłowe. Ceny wołnorynkowe niektórych artykułów przemysłowych wyrażone w kg żyta, kg wieprza i litrach mleka.

Wskaźniki kosztów żywności w niektórych większych miastach. Porównanie kosztów żywności w miastach wojewódzkich oraz liczących powyżej 50.000 mieszkańców. Zmiany procentowe kosztów żywności w miastach wojewódzkich oraz liczących powyżej 50.000 mieszkańców. Wskaźniki kosztów utrzymania w Warszawie i Łodzi. Wskaźniki cen detalicznych niektórych grup towarów i usług uwzględnianych przy obliczaniu kosztów utrzymania rodziny pracowniczego w Warszawie i Łodzi.

W co zaopatrywał się za granicą przemysł węglowy

Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego musi sprowadzać z zagranicy szereg artykułów niezbędnych do normalnej pracy naszych kopalń, a nie produkowanych w kraju albo wcale, albo w niewystarczającej ilości. Zawarto odpowiednią umowę z Czechosłowacją, Austrią, Szwajcarią, Belgią i Francją, importując m. in. żarówki do lamp górniczych wiertarki, papier światłoczuły, samochody i in. Najważniejszą może umowę podjęto w roku ub. ze Szwecją, zainteresowaną bardzo w imporcie naszego węgla. W ramach kredytu ok. 12 milionów koron szwedzkich Szwecja zobowiązała się dostarczyć polskiemu górnictwu węglowemu łożysk kulkowych i rolkowych lamp górniczych, hełmów górniczych, obrabiarek spawarek pił taśmowych i poręcznych, św. drów i narzędzi piłek do metali różnych chem. kalii, klinkrytu, materiałów izolacyjnych i elektrotech-

nicznych i in. Prócz tego polski przemysł węglowy otrzymał od UNRRA 33 km nader potrzebnej gumowej taśmy transportowej, znaczne ilości hełmów górniczych i obuwia gumowego oraz skórzanego, jak również szereg innych ważnych artykułów. Ogólna wartość dostaw UNRRA dla naszego przemysłu węglowego wyniosła 182 miliony zł. Potrzeby przemysłu węglowego są

nałd duże, a import z konieczności będzie musiał poważnie uczestniczyć w ich zaspakajaniu. Trzeba jednak podkreślić, że w obecnej sytuacji zdobycie potrzebnych artykułów napotyka i na rynkach zagranicznych na znaczne trudności. Dla ułatwienia sobie zadania Centrala utworzyła stałe delegatury w Sztokholmie, Pradze czeskiej, Zurichu, Paryżu i Waszyngtonie.

Obywatele szwedzcy odznaczeni za pomoc udzieloną Polakom

WARSZAWA, 5. 3. Na wniosek min. spraw zagranicznych szereg obywateli szwedzkich otrzymało najwyższe odznaczenia polskie za wybitne zasługi w akcji opieki nad obywatelami polskimi w czasie ich pobytu w Szwecji oraz w czasie repatriacji

Orderem Odrodzenia Polski 3-iej klasy odznaczony został plk. Bechtold Ernst Gustaw, Orderem Odrodzenia Polski 4-iej kl. 3-eh obywateli szwedzkich, 5-iej kl. 4-eh, Złotym Krzyżem Zasługi 1 i Srebrnym Krzyżem Zasługi 18 obywateli szwedzkich.

Nowa stolica Słowacji

Na zamku praskim zjawila się delegacja 15 przedstawicieli Słowacji, która przedłożyła prezydentowi Benesowi plan przeniesienia stolicy z Bratysławy do Pańskiej Bystricy, Turczańskiego św. Marcina lub Zlina. Za wyznaczeniem jednego z wymienionych powyżej miast przemawiają względy historyczne, wydarzenia z okresu po pierwszej wojnie światowej z r. 1918 i drugiej wojny światowej 1944. Prezydent Benesz odniósł się do tego projektu przychylnie, zaznaczając, że już w okresie emigracji myślał nad wyborem innej stolicy dla Słowacji, i że uważałyby za najodpowiedniejszy wybór miasta Bańska Bistrica. Słowacy powinni powziąć jak najprędzej de-

cyzję, by można przystąpić do opracowania planów przebudowy miasta na nowoczesną stolicę państwa, co potrwa kilkadziesiąt lat.

Wybuch w fabryce w Los Angeles

W fabryce elektrotechnicznej w Los Angeles nastąpił wybuch, który pociągnął za sobą 330 ofiar w ludziach. 30 osób poniosło śmierć na miejscu. Wybuch, który przybrał niebywałe rozmiary, był słyszany w odległości 25 km

zmiennym. Nad wsią prowadziła, widać, trasa niemieckich samolotów. Przelatywały nad nami coraz częściej. Wiosenny (wiatr przycisnął je do ziemi. Z początku walił się do nich z karabinów, ot tak dla sportu, ale w południe wyznaczaliśmy specjalne punkty, i koło godziny czternastej niemiecka trzymotorowa maszyna wybuchnęła nad wioską i ciągnąc za sobą kilkukilometrowy ogon czarnego dymu, runęła w las. Samolot rozbił się na drobne kawałki i w dodatku spłonął. Zdażytem właśnie dobiec do miejsca „ładowania”, kiedy wśród rozszczępionych drzew dymiała kupa duraluminiowego złomu, a na ziemi leżało kilka zeszepeconych trupów. Jeden z nich miał obandażowaną nogę — był oficerem, rannym jeszcze widocznie za życia, u drugiego na wtopsalonym mundurze rozpoznałem pułkownikowskie epolety. Wokoło leżało dużo papieru, w powietrzu fruwały płatki popiołu.

Podniosłem kilka kartek, a te odpowiedziały mojemu wężowi zwiadowcy, jak psu gończemu ślad lisicy: szukaj! Zabrałem się więc do szukania. Pod arkuszem karbowanej blachy, skreconej od uderzeń i wybuchów, znalazłem niewielką fibrową walizkę ze spalonym rogiem. W walizce, zamkniętej i przewiązanej mocnym sznurem, z pięcioma lakowymi pieczęciami na rogu, ściętym brzytwą ognia, ujrzałem ciasno zbite dokumenty.

Dokumenty, wojskowe dokumenty! Kto pracował w wywiadzie, z pewnością zna ten dreszcz, który przebiega ciałem, gdy w twoje ręce wpada ważny dokument nieprzyjaciela.

„To na pewno plan wojny — gdy go poznam, od razu rzucę wroga na kolana” — zarozumiałe myśli zwiadowcy, który dopiero co przystąpił do tej pracy.

„Zdobyłem prawdopodobnie plan ważnej operacji o zasięgu frontowym” — myśli z nadzieją zwiadowca o półrocznym stażu.

„Możliwe, że zdobyłem dokumenty które wespół z innymi, dawniejszymi dokumentami, pomogą mojemu dowódtwu rozwikłać skomplikowaną sieć zamierzeń wroga”

— powątpiewa doświadczony zwiadowca, który orientuje się w swojej pracy.

Ale wszyscy jednakowo denerwują się i drżą na widok papierka, który w najmniejszym choćby stopniu pozwala podejrzewać, że ukrywa tajemnicę wojskową nieprzyjaciela.

A w moich rękach była przecież cała walizka. Z pieczęciami, z dokumentami, z siatkami koordynat.

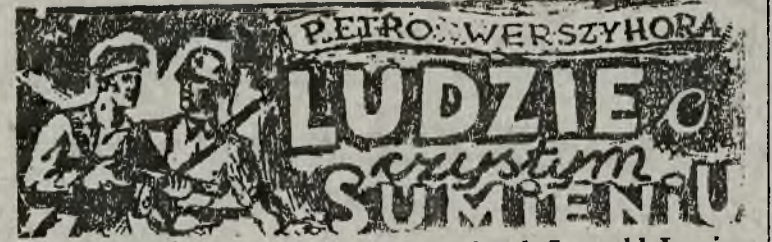
Młodzieńcze, idący pierwszy raz na spotkanie z ukochaną! Ty nie wiesz, co to wzruszenie! Poważni mężczyźni i damy, którzyście niejedno już w życiu widzieli. Pojęcia nie macie, co to jest namiętność! I nigdy jej nie poznacie, jeśli nie znajdzie się w waszych rękach walizka z wojskowymi dokumentami nieprzyjaciela.

Lecz wówczas przypomniałem sobie i drugą zasadę zwiadowcy. Spokój, roztrpność i rozwaga! „Nie spiesz się — powiedziałem sobie. — Uwaga i spokój! I jeszcze raz uważaj!” I zacząłem lazić po dymiącym złomie samolotu.

Samoloty strącaliśmy i dawniej: „świerszcze” (*), „rany” (**), parę Junkersów, ale ten był szczególny. Zwykła maszyna transportowa Nr. 0136, „motylek”, zrodzony wszystkiego na trzy tygodnie przed swoją śmiercią w kokonie fabryki „Herman Goering”. Niedługo żył w światłości, faszystowski trzymotorowy motylku!

Ale wiózł ciekawych pasażerów. Wśród trupów, wyrzuconych uderzeniem na bok i dlatego nie spalonych, znajdowali się: pułkownik artylerii, major broni pancernych (ten z zabandażowaną nogą) i major żandarmerii polowej albo kawalerii (i jedni i drudzy mieli jednakowe obramowanie — żółte). Wszyscy inni albo całkiem spłonęli, albo tak byli zniekształceni, że nie mogłem sobie o nich wyrobić żadnego pojęcia nawet ja, aczkolwiek miałem wysokie wyobrażenie o swoich zdolnościach detektywistycznych.

* samoloty myśliwskie. ** samoloty zwiadowcze.

przełożył: Leopold Lewin

Burmistrza przysłał mi w podarunku na początku strzelaniny Lenkin. Grubeego jegomościa, owiniętego w kilka szali kazałem zamknąć w najmocniejszej szopie.

Komisarz dowiedziawszy się o naszej nierozsądnej decyzji, nie zmienił jej, ale porządnie nas zwymyślał.

— Będziemy musieli przyjąć walkę. To niemożliwe, żeby Niemcy pozostawili nas w spokoju w rejonowym mieście. Samiście piwa nawarzyli, sami je teraz wyzłopicie. Sprawdźcie wszystko i z rana mi zaraportujcie.

Tak też i zrobiliśmy.

Ale, ku naszemu zdziwieniu, w ciągu całego dnia Niemcy pozostawili nas w spokoju. Co więcej, zwiadowcy nie natknęli się nigdzie na nieprzyjaciela. Wobec tego postanowiliśmy zostać w tym wstydlwym miasteczku jeszcze jeden dzień.

Rachityczne niemieckie „tyły” reagowały na wydarzenia na froncie słabo. Według zwykłej życiowej logiki, im gorzej wiodło się Niemcom na froncie, tym więcej — zdawało by się — uwagi powinni oni poświęcać tyłom swojej armii. Tymczasem w rzeczywistości działało się zupełnie inaczej. Władze niemieckie najslabiej reagowały na to, co działo się wokoło, właśnie wtedy, kiedy na froncie niebył się Niemcom wiodło. Wniosek narzuca się sam przez się: trzeba uderzenia z tyłu dostosować do działań na froncie — wtedy ich efektywna wartość znacznie wzrośnie.

Drugi dzień postoju w Wielkim Wstydnju był dla nas

Na drodze do pełnego rozwoju

Okręg Poczty i Telegrafów w woj. śląsko-dąbr.

na pierwszym miejscu w kraju

Na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego Okręg Poczty i Telegrafów z siedzibą Dyrekcji w Katowicach stanął na pierwszym miejscu pod względem rozwoju gospodarczego, ożywionej działalności, opłacalności itp. ze wszystkich 10 okręgów pocztowych kraju. Organizacja Okręgu Poczty i Telegrafów w województwie śląsko-dąbrowskim postąpiła w rozwoju o wiele więcej naprzód niż w pierwszym roku po wojnie. W 1946 roku na terenie całego okręgu uruchomiono 416 jednostek eksploatacyjnych, na ilość tę składają się 204 urzędy pocztowe, 194 agencje, 11 urzędów pośredniczących, 5 poczty peronowych i 2 oddziały urzędów pocztowych. Z ogólnej ilości jednostek eksploatacyjnych okręgu na Ziemiach Odzyskanych znajduje się ogółem 187 placówek a mianowicie 94 urzędy pocztowe, 99 agencji, 2 poczty peronowe i 1 oddział urzędu pocztowego.

W miesiącu lutym ub. r. wprowadzono we wszystkich urzędach dział zleceń pocztowych i inkasowych. W maju — doręczenie kwot przekazów pocztowych i czekowych przez PKO. W maju — wprowadzono prenumeraty czasopism w skali ogólnopolskiej. W czerwcu — sprzedaż znaczków stemplowych w placówkach urzędowych. Wraz ze wzrostem obrotów przez sylek pocztowych dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów powiększyła ilość połączeń telekomunikacyjnych. W początkach roku ubiegłego zaciągnięto już 5 nowych linii napowietrznych międzymiastowych. W ciągu roku zaś wybudowano 118 km nowych linii i 938 km linii obwodów. Odremontowano 2.009 linii słupowych i 12.468 przewodów telefonicznych. Ponadto uruchomiono 166 szt. nowych obwodów i założono kabel dalekosiężny Opole — Częstochowa o długości 92,8 km. Ogólny koszt tych prac i poczynionych inwestycji wyniósł 5.974.000 złotych.

Na terenie Okręgu w województwie śląsko-dąbrowskim uruchomiono nadto 4 relacje telegrafii wielokrotnej (18-krotnej) w tym dwie zagraniczne. Uruchomiono 30 obwodów telegraficznych, w tym 14 abonamentowych. Potążono w ten sposób najważniejsze miasta w kraju z Katowicami jak Warszawa, Wrocław, Gdańsk i Radom i zagraniczne jak Zagrzeb, Moskwę, Pragę i Morawską Ostrawę. Abonentami telegrafii wielokrotnej są agencje prasowe i redakcje „Trybuny Robotniczej” i „Dziennika Zachodniego”, PKP, CZPH i CZPW w Katowicach. Najbardziej nowoczesne urządzenia zostały połączenia radiotelegraficzne. W tym celu zbudowana została radiostacja nadawcza

w Mikołowie i odbierczą w Ligocie. Dotychczas uruchomiono 9 czynnych relacji: Paryż, Bukareszt, Beyruth (Bliski Wschód) Soła, Belgrad, Budapeszt, Szczecin, Olsztyn i Lublin. Relacje zagraniczne przekazują i odbierają średnio 380 tysięcy słów miesięcznie.

Okręg posiada ponadto szereg stacji wzmacniakowych, służących do wzmacniania słyszalności rozmów telefonicznych na dalekiej odległości. Stacje te znajdują się w Mysłowicach, Częstochowie, Koźlu, Bielsku, Bukowie i Szurgoszczy.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR ŚLĄSKI IM. ST. WYSPIAŃSKIEGO W KATOWICACH

W czwartek, dnia 6 marca br. na Dużej Scenie Teatru Śląskiego dwa przedstawienia. O godz. 15-tej sztuka Jerzego Szaniawskiego „DWA TEATRY” w reżyserii Edmunda Wiercińskiego. Przedstawienie organizowane przez Kato Polonistów. Wieczorem o godz. 19.30 komedia M. Gogola „REWIZOR” w reżyserii Karola Borowski. Dekoracje Wiesława Makojnika.

NA MAŁEJ SCENIE TEATRU ŚL.

W czwartek, dnia 6 marca br. po raz 29-ty doskonałe dwie jedynostkowe Shawa „Mała przeznaczenia” i Messeta „Karywa Marlamny” w reżyserji Władysława Krzemieńskiego. Początek o godz. 20-tej. Przedstawienie sprzedane dla C. Z. P. W.

Ustalenie ekwiwalentu gotówkowego za skasowane kartkowe przydziały żywnościowe

3 bm. odbył się w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Katowicach konferencja przedstawicieli przemysłu prywatnego z przedstawicielami Okręgowej Komisji Związków Zawodowych. Przedmiotem obrad była sprawa ustalenia ekwiwalentu gotówkowego dla pracobiorców w zamian za skasowane kartkowe przydziały żywnościowe.

Ustalono ekwiwalent za kartę I kat. dla pracownika w wysokości 1.250 zł, dla członka rodziny — 460 zł, za kartę II kat. dla pracownika — 500 zł, dla członka rodziny — 100 zł, za kartę III kat. — 200 zł, za kartę „M” — 50 zł i za kartę „D” (dla dzieci do lat 12-ty włącznie) — 700 zł. Ekwiwalenty za karty „M” i „D” obowiązują we wszystkich 3-ich kategoriach.

Utrzymany system kartkowy w przemyśle. Porozumienie osiągnięto w atmosferze zrozumienia wzajemnego przedstawicielei pracodawców i pracobiorców, dzięki czemu sprawa tak ważna dla świętej pracy, jak utrzymanie dotychczasowego poziomu wyżywienia, oparła w zasadzie na dostawach UNRRA, rozwiazano po linii interesów żyjących pracobiorców.

Rekord wydajności pracy

Pstrowski Wincenty -- rębacz kop. »JADWIGA« w Zabrze wykonał 240 procent normy

(S. 4.) Dzwoni telefon na biurko w Biurze Informacyjno-Prasowym Dyrekcji Zabrzejskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. To ob. inż. Majewski — zawiadowca kop. Jadwiga informuje nas, że jeden z górników przekroczył rekordowo normę i zaprasza nas, abymy sprawdzili na miejscu wyniki jego pracy. W towarzystwie inspektora kopalni póln. ZPPW inż. Machalskiego, który żywo i serdecznie interesuje się nie tylko samymi wynikami pracy ale i ludzmi poszczególnymi, którzy na to zasługują, udajemy się pod ziemię. Z nami przedstawiciel Zw. Zaw. Górników oraz prze wodn. rady zakładowej kop. Jadwiga, ob. Kiszka.

z prawdziwą radością i satysfakcją pracuje się tylko tu u siebie w kraju — w Polsce.

Ob. Pstrowski zaprawiony jest w pracy społecznej. W Belgii w domu jego odbywały się lekcje dla dzieci kolonii polskiej, należał tam do Związku Patriotów Polskich i Zw. Socjalistów Belgijskich. Działalność swoją kontynuuje w kraju. Brał

czynny udział w akcji wyborczej. Zegną nas, zapewniając inspektora Machalskiego, że plan wydobywania kopalni należał tam do Związku Patriotów Polskich i Zw. Socjalistów Belgijskich. Działalność swoją kontynuuje w kraju. Brał

W Katowicach odbyło się posiedzenie prezydium Wojewódzkiego Komitetu Odbudowy Warszawy, na którym powzięto uchwałę wzmocnienia akcji w kierunku zbiórki funduszy na odbudowę mostu Kierbedzia, który będzie nosił nazwę mostu Śląsko - Dąbrowskiego.

Postanowiono przekazać do Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy dalszą kwotę na ten cel w sumie 10 milionów złotych. Tak więc od początku akcji na ten cel przekaza no już 75 milionów złotych.

W związku z zamierzonym uaktywnieniem akcji zbiórki funduszy na most Śląsko - Dąbrowski, w dniu 12 marca br. odbędzie się w Katowicach zjazd delegatów lokalnych Komitetów Odbudowy Warszawy z terenu całego województwa śląsko-dąbrowskiego. Przewidziany jest udział przedstawicieli Naczelnej Rady Odbudowy stolicy.

W Katowicach odbyło się posiedzenie prezydium Wojewódzkiego Komitetu Odbudowy Warszawy, na którym powzięto uchwałę wzmocnienia akcji w kierunku zbiórki funduszy na odbudowę mostu Kierbedzia, który będzie nosił nazwę mostu Śląsko - Dąbrowskiego.

Postanowiono przekazać do Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy dalszą kwotę na ten cel w sumie 10 milionów złotych. Tak więc od początku akcji na ten cel przekaza no już 75 milionów złotych.

W związku z zamierzonym uaktywnieniem akcji zbiórki funduszy na most Śląsko - Dąbrowski, w dniu 12 marca br. odbędzie się w Katowicach zjazd delegatów lokalnych Komitetów Odbudowy Warszawy z terenu całego województwa śląsko-dąbrowskiego. Przewidziany jest udział przedstawicieli Naczelnej Rady Odbudowy stolicy.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Ob. Pstrowski twierdzi, że górnik polski ceniony jest bardzo za granicą, szczególnie w Belgii, i kiedy on sam wyraził niezłomną ochotę po wrotu do kraju wiele było przekonujących i obietnic ze strony Belgów dla zatrzymania go.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

W konferencji biorą udział urzędy i instytucje z terenu województwa śląsko-dąbrowskiego, które są zainteresowane w prowadzeniu robót pomiarowych. Wynik obrad winien dać skoordynowanie prac w tej dziedzinie techniki, która w ramach realizacji 3-letniego Planu Gospodarczego ma poważną rolę do odegrania.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Śląsk wznaga akcję zbiórki na odbudowę Warszawy

W Katowicach odbyło się posiedzenie prezydium Wojewódzkiego Komitetu Odbudowy Warszawy, na którym powzięto uchwałę wzmocnienia akcji w kierunku zbiórki funduszy na odbudowę mostu Kierbedzia, który będzie nosił nazwę mostu Śląsko - Dąbrowskiego.

Postanowiono przekazać do Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy dalszą kwotę na ten cel w sumie 10 milionów złotych. Tak więc od początku akcji na ten cel przekaza no już 75 milionów złotych.

W związku z zamierzonym uaktywnieniem akcji zbiórki funduszy na most Śląsko - Dąbrowski, w dniu 12 marca br. odbędzie się w Katowicach zjazd delegatów lokalnych Komitetów Odbudowy Warszawy z terenu całego województwa śląsko-dąbrowskiego. Przewidziany jest udział przedstawicieli Naczelnej Rady Odbudowy stolicy.

Powstanie i rozwój »Opery Śląskiej«

„Opera Śląska” powstała w kwietniu r. 1945. Nazywała się wówczas „Opera Katowicka” — Wojewoda Ziemi Śląskiej gen. Zawadzki dopomógł stworzyć operę dostępną szerokim rzeszom społeczeństwa śląskiego, podnieść życie artystyczne, które na Śląsku od dawna było zaniedbane. Przy poparciu finansowym ze strony województwa i KW. PPR, po skompletowaniu zespołu operowego, rekwizytów i kostiumów, już w czerwcu r. 1945 ówczesny dyrektor „Opery Katowickiej” Adam Didur wystawił pierwsze w Odrodzonej Polsce przedstawienie operowe, którym jest „Halka” Moniuszki. W ślad za tym idą następne przedstawienia, z których wystawiona „Tosca” Pucciniego w październiku 1945 r. była ostatnią operą graną na scenie katowickiego teatru.

W tym samym miesiącu opera zyskała w Bytomiu gmach teatralny gdzie, po przezwyciężeniu wstępnych trudności, rozwijała w dalszym ciągu swą działalność. — Od dnia 29 listopada 1945 r. wystawiono tam „Halke”, „Rycerskość wieśniacza”, „Pajace” i „Traviatę”. W styczniu 1946 r. umiera niestrudzony organizator i nauczyciel Adam Didur. Ta niepowetowana strata dotknęła głęboko nie tylko tych, z którymi

Didur stykał się bezpośrednio, których uczył i wychowywał, ale całe śląskie społeczeństwo.

W owym czasie „Opera Śląska” zdobyła sobie rozgłos w kraju i wkrótce na zaproszenie Prezydenta Bieruta odwiedziła Warszawę i Łódź, dając szereg przedstawień operowych i zdobywając równocześnie tytuł najlepszej opery w Polsce.

Sezon operowy na rok 1946-7 rozpoczęto wystawieniem opery „Carmen” Bizeta, „Cyganki” Pucciniego i wznowiono „Halke” w nowej szacie dekoracyjnej. — Dotychczas wystawiono ponad 300 przedstawień przy wypełnieniu było społeczeństwo śląskie widowni operowych, świadczy właśnie wielką frekwencja widzów na każdym z przedstawień operowych.

Stać przedstawienia operowe odbywają się w Katowicach, Bytomiu, Sosnowcu i Zabrze. Poza tym opera wyjeżdża na występy gościnne do najdalejzych zakątków województwa, stając się tym samym operą wybitnie ludową, dostępną jak najszerszym masom. W skład zespołu artystycznego wchodzi przeważnie młodzieńcy, w znacznej części uczniowie śp. Adama Didura, jeszcze z konserwatorium lwow-

skiego, jak np. Hiolski Andrzej, solista. Zdobywając rutynę sceniczną i sławę tacy soliści, jak Lachetówna, Kostrzewska, Słoniewska, Finca, Arno, Majak i inni. Obecny dyrektor opery jest ob. Stefan Belina Skuniewski.

Najbliższy sezon operowy obejmie wystawienie opery komicznej „Cyrulik Sewiński” Rossiniego, „Aidy” Verdiego i „Janka” Żeleńskiego. W sezonie 1947-8 dyrekcja opery zamierza wystawić sztuki kompozytorów śląskich w tej liczbie „Sprzedana narzeczona” Smetany, „Rusalka” Dworzaka i parę oper kompozytorów rosyjskich.

Planuje się również wystawienie baletu „Pan Twardowski” z muzyką Ludomira Różyckiego, co jest zależne jednak od skompletowania i wyszkolenia zespołu baletowego, którego kierownictwo objął baletmistrz Stanisław Mistrz.

Do przeprowadzenia zamierzeń Opery Śląskiej konieczna jest realizacja budżetu w związku z powołaniem do życia Stowarzyszenia „Opera Śląska”, żywicie można nadzieję że tak potrzebna placówka kulturalna znajdzie odpowiednią opiekę i poparcie i rozwijać się będzie pomysłnie.

W razie ogólnej zwyżki, lub zniżki cen wszystkich artykułów głównych, przydzielanych w ramach zaopatrzenia kartkowego, ekwiwalenty podlegają zmianie, która będzie ustalona na wspól-

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

Wojewoda śląsko-dąbrowski zwołał na dzień 5 bm konferencję porozumiewawczą w sprawie programu prac pomiarowych na rok 1947.

ś. t. p.

Wiktor Alfons

nałęcznik i członek Rady Zakładów „Orzeł Biały” urodz. 27-go XII. 1910 r.

zginął śmiercią górnika w podziemiach kopalni. W Zmarłym tracą zakłady oddanego i sumiennego pracownika.

Pogrzeb odbędzie się dnia 7 marca 1947 r. o godz. 8.30 w Brzezinach Śląskich.

Cześć Jego pamięci!

ZAKŁADY GORNICZO - HUTNICZE „ORZEŁ BIAŁY” W BRZEZINACH ŚLĄSKICH

RADA ZAKŁADOWA DYREKCJA

Ciekawostki

Radio czy maszyna do prania?

Dosyć oryginalne zestawienie... Czechosłowacki instytut badawczy dla spraw zainteresowań ludności zwrócił się do społeczeństwa z ankietą, w której wymieniono szereg przedmiotów. Biorący udział w ankiecie mieli wypowiedzieć się, który z wymienionych przedmiotów uważają za najbardziej pożądany dla siebie. Oto wyniki tej oryginalnej ankiety: 24 proc. biorących udział w ankiecie wyraziło chęć posiadania elektrycznej maszyny do prania, również 24 proc. głosowało za odbiornikiem radiowym, 14 proc. pragnęłoby posiadać piec elektryczny, również 14 proc. wyraża życzenie posiadania „roboty” elektrycznego, 8 proc. wolałoby lodówkę, a tylko 5 proc. pragnie posiadać elektryczny odkurzaczy. Rzecz jasna, że inne były w tym wypadku zainteresowania i żądania kobiet, inne mężczyzn. I to wzięła pod uwagę statystyka. Jak można było przypuszczać, kobiety opowiadały

się za elektryczną maszyną do prania, mężczyźni za odbiornikiem radiowym. Również i żarów i rodzaj pracy mają wpływ na upodobania i pragnienia głosujących. Ze statystyki wynika, że robotnicy i urzędnicy wprawiali się za odbiornikiem ra-

dowym, podczas gdy sfery rolnicze przywiązują największe znaczenie do posiadania maszyny do prania, zaś osoby samotne pracujące zawodowo pragnęłyby ciężar prac około gospodarstwa domowego przerzucić na kuchenego „robotę”.

Jak za czasów Kolumba

Wyprawa admirała Byrda, która przebywa w Antarktydzie, nadsyła raz po raz rewelacyjne wiadomości, dotyczące ukształtowania wybrzeża morskiego Antarktydy, jej klimatu, warunków życia na biegunie południowym itp. Wypadek eskadry samolotów z okrętu „Currituck” przyniósł 3.500 barwnych zdjęć i ponad 100 czarnych. Okres trwania lotu tej eskadry i przebywania w powietrzu obliczono na 181 godzin. Lotnicy ekspedycji Byrda stwierdzają, że w odległości ok.

110 km od wybrzeża widzieli przestrzenie niezamrożone i góry, nie pokryte śniegiem, które robiły wrażenie, jak gdyby były ogzlane od wewnątrz. Na wybrzeżach lodz wznosił się bezpośrednio z morza, wydając oślepiający blask. Jeden z członków załogi wyraził się: „Widzieliśmy odkrytą ziemię, lodowce a między nimi jeziora, których woda mieniła się różnymi barwami, zaleźnię od głębokości. Nigdy nie zapomnę pięknej ciemnoniebieskiej powierzchni wody na wybrzeżu morskim i zielonych wód jezior. Teraz rozumiem, jak się czuł Kolumb”.

Młody Czapałow posłem

W okręgu wyborczym Rawa Ruska został wybrany do Rady Najwyższej Ukrainy pułkownik Aleksander Wasiljewicz Czapałow, syn ludowego bohatera partyzanta, Wasilja Iwanowicza Czapałowa. W chwili śmierci ojca miał Aleksander Czapałow zaledwie 8 lat. Został wychowany przez Marię Andrejewną Popowa, była uczestniczką oddziału kulmiotów dywizji Czapałowa. O dalsze wykształcenie syna bohatera starali się towarzysze broni Czapałowa. Wśród nich należy wymienić Dimitra Andrejewicza Fumanowa, autora powieści o Czapałowie. Młody Czapałow był na początku wojny kapita-

nem armii radzieckiej. Dziś jest w randze pułkownika, a podczas wojny zdobył szereg odznaczeń, jak order Czerwonego Sztandaru Aleksandra Newskiego. Wielokrotnie wymieniał jego nazwisko rozkazy marszałka Stalina. W drugim roku wojny został Aleksander Czapałow mianowany komendantem pułku czolgów i walczył pod Moskwą i Kurskiem na Białej Rusi i w krajach bałtyckich. Teraz, gdy wojna się skończyła, powierzono synowi wielkiego bohatera narodowego odpowiedzialne zadanie pracy nad budową siły wewnętrznej kraju.

Konkurs krasnoodczy na Uniwersytecie Warszawskim

Staraniem Koła Prawników Uniwersytetu Warszawskiego odbędzie się dnia 22 marca r.b. drugi po wojnie konkurs krasnoodczy, którego zwycięzca weźmie udział w ogólnopolskim konkursie krasnoodczy w Lublinie.

W konkursie mogą uczestniczyć studenci Uniwersytetu Warszawskiego oraz zawodowi prawnicy. Przewidziane są oskarżenia i obrony.

SPORT

I. S. NAPRZÓD LIPINY - R. K. S. 27 ORZEGÓW 10:6

Lipiny. W meczu o drugie mistrzostwo Śląska w klasie B. Naprzód pokonał zupełnie gładko grzynie zespół Orzegowa w stosunku 10:6.

Poszczególne walki stały na względnie poziomie i dostarczyły licznie zgromadzonej publiczności wiele emocji.

WALNE ZEBRANIE K. S. „RUCH” CHORZÓW BATORY

Zarząd K. S. „Ruch” zawiadoma swych członków, że w sobotę, dnia 8 marca b.r. odbędzie się w sali Domu Kultury Hutw Batory, w Chorowie Batory, przy ul. Kościelnej doroczne Walne Zebranie członków Klubu. Początek zebrania o godz. 18-tej. Członkowie Klubu proszeni są o liczne i punktualne przybycie.

Czy w Polsce powstanie liga bokserska?

Katowice. Śląski Okręgowy Związek Bokserski zamierza wystąpić z projektem do Polskiego Związku Bokserskiego w Poznaniu w sprawie utworzenia w Polsce ligi bokserskiej.

Do ligi wchodziłyby sześć najlepszych zespołów pięściarskich Polski a mianowicie mistrz Warszawy Grochów, mistrz Łodzi - E. K. S., mistrz Śląska R.K.S. Chorzów Batory, mistrz Poznania Warta Poznań i M.K.S. Gdynia względnie Zjednoczenie Bydgoszcz.

Zryw Świętochłowice - Slavia Ruda 13:3

Świętochłowice. Przy bardzo wielkim zainteresowaniu publiczności rozegrane zostały w Świętochłowicach towarzyskie zawody pięściarskie między wiceamistrzem Śląska Zrywem ze Świętochłowic a Slawią Rudą.

sie wysokim zwycięstwem Zrywu w stosunku 13:3.

Clou wieczoru stanowiła walka w wadze półśredniej między Rademacherem a Zoremilkim. Spotkanie rozstrzygnięto na swoją korzyść pięściarz Świętochłowicki Rademacher, który w walce tej musiał za siebie wydać wszystko aby spotkanie to rozstrzygnąć na swoją korzyść.

Spotkanie to po bardzo interesującym przebiegu zakończyło się zwycięstwem Zrywu.

Indywidualne mistrzostwa bokserskie seniorów

W dniach od 6 do 9 marca odbyły się na terenie całej Polski indywidualne mistrzostwa seniorów.

Zgodnie z regulaminem należy wydzielić sportowemu Polskiego Związku Bokserskiego przesłać w ciągu 7 dni karty weryfikacyjne i protokoły walk celem zatwierdzenia mistrzów okręgowych.

Do tegorocznych indywidualnych mistrzostw bokserskich Śląska zgłosiło się już ponad 100 zawodników. Sam Batory zgłosił do mistrzostw 16 zawodników z Bazar-

nikiem, Goreckim, Nypeltem, Mańkiewiczem i Nowarą na czele. Poważna ilość zawodników zgłosiła do mistrzostw również wice mistrz Śląska Zryw ze Świętochłowic. W zespole Zrywu ujrzymy takich asów jak Krawczyk i Rademacher. Poza tym w mistrzostwach udział wezmą zawodnicy R.K.U. Baildonu, Siemianowiczanki, Silesii, BETS Bielsko, Lechii, HKS-u Szopieniec, Naprzodu z Lipiny, Piastu z Gliwicy, 27 Orzegów, Slavii z Rudy, Ruch w W. Hajduk, ZZK, T. Góry i in.

Interesujący przebieg miała również walka w wadze piórkowej między reprezentantem Śląska Krawczykiem i obiecującym bokserem Matlochem. Po niezwykłej zaciekłej i na wysokim stojącej walce zwyciężył z minimalną różnicą punktów Krawczyk.

Poniżej podajemy wyniki stoczonych walk:

W wadze muszej Przewdzing zwyciężył na punkty z Wątrobą.

W wadze koguciej Kowalczyk znokautował w pierwszym starciu Kiloła.

W wadze piórkowej Krawczyk stoczył najładniejszą walkę dnia z Matlochem. Zwyciężył na punkty Krawczyk.

W wadze lekkiej Chrobok Zryw wykończył w trzecim starciu Wyćjską.

W wadze półśredniej Rademacher po interesującej walce wypunktował Zoremilkę.

W wadze średniej Stasiak Zryw znokautował w trzecim starciu Janię.

W wadze półciężkiej Tyka Zryw zremisował ze Skalcem.

Mistrzostwa Polski w koszykówce męskiej

W dniu 7 bm. rozpoczynają się w Warszawie, w sali Polskiej YMCA mistrzostwa Polski w koszykówce męskiej. Program zawodów przedstawia się następująco:

Piątek 7. marca:
godz. 17.30 - otwarcie zawodów; godz. 18.30 - KKS Poznań - KS Warta Poznań; godz. 19.00 - AZS Warszawa - TS Wisła Kraków.

Sobota 8. marca:
godz. 18.00 - KS Warta - TS Wisła; godz. 19.00 - AZS - KKS; **Niedziela, 9. marca:**
godz. 17.00 - TS Wisła - KKS Poznań; godz. 18.00 - AZS - KS Warta; godz. 19.00 - Rozdanie nagród i zamknięcie zawodów.

W roku ubiegłym mistrzem Polski był poznański KKS, wice mistrzem - KS Warta Poznań.

ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU KONFEKCYJNEGO W KRAKOWIE UL. RĄDZIWIŁŁOWSKA 4
poszukuje do natychmiastowego wstąpienia rutynowanego fachowca i zdolnego organizatora na stanowisko **dyrektora technicznego** PAŃSTWOWEJ FABRYKI KONFEKCYI NR. 12 W BIELSKU. - Warunki do omówienia. Zgłoszenia w Wydziale Personalnym. 750 kr

Z dniem 6. marca 1947 r. wchodzi w życie na wszystkie liniach autobusowych i komunikacji towarowej P. K. S.

nowe opłaty przejazdowe i przewozowe

Opłaty za przejazd stosowane będą w wysokości 2 zł, 4 zł i 5 zł, od osobokilometra w zależności od charakteru linii autobusowej (główniejsza prowincjonalna, pospieszna). 775 kr
W ruchu towarowym stosowana będzie stawka 30 zł tonnekilometra przy wynajmie pojazdów 3 tonnowego. DYREKCJA P. K. S.

Poszukuje się: 2 lokomobile po 100 lub więcej H. P. każda, oraz 2 dynamo, - maszyny o prądzie zmiennym 220 V - 380 V z całkowiłą instalacją.
Oferty i kosztorysy kierować do ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU FABRYKI LAKIERÓW GLIWICE, ul. Studzienna 8. 77 kr

ZWIĄZEK WETERANÓW POWSTAŃ ŚLĄSKICH przyjmuje kierownika budowy pomnika „Czynu Powstańczego” na Górze św. Anny w powiecie sirzeleckim, z siedzibą w Strzelcach.
Reflektuje się tylko na doświadczonego fachowca z praktyką budowlaną. Oferty należy składać do Sekretariatu Związku Weteranów ul. Włyńska 47, do dnia 18 marca br. z podaniem warunków. Mieszkanie na miejscu i wyżywienie zapewnione.
Bliższych informacji zasięgnąć można w Urzędzie Wojewódzkim, pokój 341 lub telefonem 349-21. wewn. 340.

Młodzież czyta
nie będzie to jedynie życie, lecz praca, ani spokojna, ale ono to wiedza, ja twarde - i ojciec, i matka, i syn

CZYTELNIK

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DABRÓWSKI WYDZIAŁ ODSUBOWY

przetarg publiczny na wykonanie 10 urzędów dezynfekcyjno-kapielowych
Oferty w zalakowanych kopertach należy składać do dnia 10. III 47 r. godz. 12 w Kancelarii Wydziału Odbudowy, pokój 515.
Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 14-tej. Do oferty należy dołączyć pokwitowanie Urzędu Skarbowego na wpłacone wadium w wys. 2% oferowanej sumy. Podkładki ofertowe oraz bliższe informacje można otrzymać w Wydziale Odbudowy Urzędu Wojew. pokój 544.

DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH W BYTOMIU

zatrudni: **inżyniera-mechanika i architekta.** ze znajomością przemysłu drzewnego.
Oraz **KILKU BIEGŁYCH-BUCHALTERÓW.**
Zgłoszenia z życiorysem przesyłać pod adresem: **Dyrekcja Lasów Państwowych w BYTOMIU ul. Wyczółkowskiego Nr. 1.** (PAP) 786kr

DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH OKRĘGU ŚLĄSKIEGO wydzierżawi następujące **objekty rybackie, stawy:**
OSTROŻNICA - 2,5 ha. Nadleśnictwo Świerklaniec, poczta Świerklaniec, powiat Tarnowski Góry.
ZIELONA - 32 ha. Nadleśnictwo Zielona, poczta Kalety, powiat Tarnowski Góry.
W MAKOSZOWEJ - 13 ha. Nadleśnictwo Panewniki, pow. Katowice-Ligota.
KOCHŁOWICE - 2 ha. Nadleśnictwo Panewniki, pow. Katowice-Ligota.
POKOPALNIA - 8 ha. Nadleśnictwo Łąbudy, poczta Gliwice.
- 7 ha. Nadleśnictwo Jasieniec, poczta Lasownicy Małe, pow. Olesno
Oferty na wyżej wymienione obiekty składać do Dyrekcji Lasów Państwowych w BYTOMIU, ul. Wyczółkowskiego 6, Oddział Rybacki, do dnia 15 marca 1947 r. (PAP) 785 kr

Murarzy szamotowych na dobrych warunkach przyjmie zaraz poważna firma budowlana. Zgłaszać się Huta Batory, firma „Igais”. 1061 g

Kupno
Igi do maszyn okrągłych i amerykańskich w każdej ilości zakupu. Państwowe Zjednoczone Zakłady Przemysłu Dzierżawskiego w Aleksandrowie. Wydział Zaopatrzenia. Łódź. Kościuszki 35, tel. 172-94. (PAP) 710kr

Motocykl 100-350 cub kupię, Radio-Kontakt, Katowice, Rynek 11. 1012g

Maszyny do pisania i do liczenia kupuję. Radio-Kontakt, Katowice, Rynek 11. 1012g

Wózek dziecięcy ładny i rower damski kupię. Kukuleki, Katowice, 3 Maja 20 757kr

Kupię zamykarki do pułkowników różnych rozmiarów Niesler, Katowice, ul. Mikołowska 11 m. 4, telefon 323-93. 1144 g

Kupię lekki wózek (platformę) oraz platformę cięższą (do dwóch ton). Zgłoszenia telefon 419-86.

Maszynistkę ze znajomością stenografii przyjmie natychmiast Centrala Odlewów Katowice, ul. Gliwicka 15. 1130 g

Poszukiwana hafciarka maszynowa Katowice Warszawa 61, m. 1. 1153 g

Potrzeba od zaraz **4 spawaczy do ciecienia żelaza autogenem**
Zgłoszenia przyjmują: Śląskie Składy Żelaza GLIWICE, Towarowa 20, tel. 28-31

Zamiany
Zamienię 4 pokojowe piękne mieszkanie wille w 2 weranda i ogrodem w Opolu na podobne w Katowicach. Wiadomość: Sekretariat Redakcji „Trybuny Robotniczej”. Katowice, telefon 361-04.

Zamienię mieszkanie 2 pokojowe z kuchnią w Mysłowicach na takie same w Katowicach lub okolicy. Zgł do Trybuny Robotniczej, Katowice pod „K.E.”

Pokoje
Pokoju umeblowanego z używalnością kuchni i łazienki poszukuje młode małżeństwo. Telefon 335-90. 11270g

Lokale handlowe
Lokalu sklepowego całego względnie połowe w centrum Katowice poszukuję. Zgłoszenia: Kraków, Kraszewskiego 28/3. 691kr

Nauka
Korespondencyjne Kursy Księgowości. Informacje Lublin, skr. poczt. 105. 479kr

Unieważnienia
Unieważniam zgubione dokumenty na nazwisko Franczek Gerard, Katowice II, Gabriela Chałupki 7. 1086g

Unieważniam zgubiony do wód konia Nr. L 29/45 na nazwisko Fojtek Wilhelm Baranowice, pow. Rybnik. 1064g

Unieważniam zgubioną deklarację wierności na nazwisko Kaluza Lidia, Rydułtowy 727kr

Unieważniam wszelkie zgubione dokumenty na nazwisko Dolata Franciszek, Chorzów II, Ogrodowa 59. 1076g

Unieważniam zgubione dokumenty na nazwisko Duda Anna, Szopienice, Powstańców 24. 651g

Unieważniam zgubioną legitymację służbową Fity Baildon, wyciślik Ryszard Pszczyna, Narcisów 34. 1083g

Unieważniam zgubione dokumenty na nazwisko Domin Emil, Szopienice, Warszawska 12.

Unieważniam skradzione wszelkie dokumenty na nazwisko Skórka Jan, Katowice, Kościuszki 5. 1113 g

Unieważniam zgubioną legitymację służbową Hu ty Baildon oraz zaświadczenie kolejarze na nazwisko Ulman Antonina, Tychy. 1095 g

Unieważniam zgubione wszelkie dokumenty, na nazwisko Ajaszewski Antoni, Łazy. 1094 g